




100 LAT
POLSKIEGO
WIOŚLARSTWA

OCENA

startu reprezentacji Polski w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów
Lucerna (Szwajcaria) 31.05-2.06.2019





Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów**

**31 maja - 2 czerwca 2019 roku
Lucerna (Szwajcaria)**

I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane w szwajcarskiej Lucernie były trzynastymi mistrzostwami od ich wznowienia po 34-letniej przerwie. W latach 2007 -2012 Mistrzostwa Europy rozgrywane były w drugi lub trzeci weekend września, czyli dwa – trzy tygodnie po Mistrzostwach Świata Seniorów. Jednak w takim terminie często najlepsi zawodnicy, szczególnie państw zachodnioeuropejskich nie brali w nich udziału. Podobnie też było w przypadku naszych najlepszych zawodniczek i zawodników. Wyjątkiem były Mistrzostwa Europy 2010 roku, kiedy to Mistrzostwa Świata rozegrane zostały w zdecydowanie późniejszym, niż tradycyjny na przełomie sierpnia i września terminie na jeziorze Karapiro w Nowej Zelandii bo dopiero na przełomie października i listopada. Wtedy to ze zrozumiałych względów wszyscy najlepsi zawodnicy państw europejskich zostali zgłoszeni do Mistrzostw Europy w portugalskim Montemor o Velho. Dopiero od 2013 roku słusznie ustalono, że stałym terminem rozgrywania Mistrzostw Europy będzie przełom maja i czerwca, a kolejnym wyjątkiem były ubiegłoroczne Mistrzostwa Europy, które rozegrane zostały na początku sierpnia, ale w ramach nowej formuły - połączonych Mistrzostw Europy siedmiu dyscyplin i planowane jest, że będą tak rozgrywane w cyklu czteroletnim.

ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2019



Mistrzostwa Europy w Lucernie miały rekordową frekwencję pod względem ilości biorących udział w nich federacji wioślarskich. European Management Board, czyli Europejska Federacja Wioślarska posiada 46 zarejestrowanych federacji, a do Lucerny przyjechały wszystkie liczące się reprezentacje.

Obecnie w programie rozgrywane jest czternaście konkurencji olimpijskich (siedem kobiecych i siedem tych samych męskich) i cztery konkurencje wagi lekkiej nie objęte programem Igrzysk olimpijskich (trzy żeńskie i trzy takie same męskie).

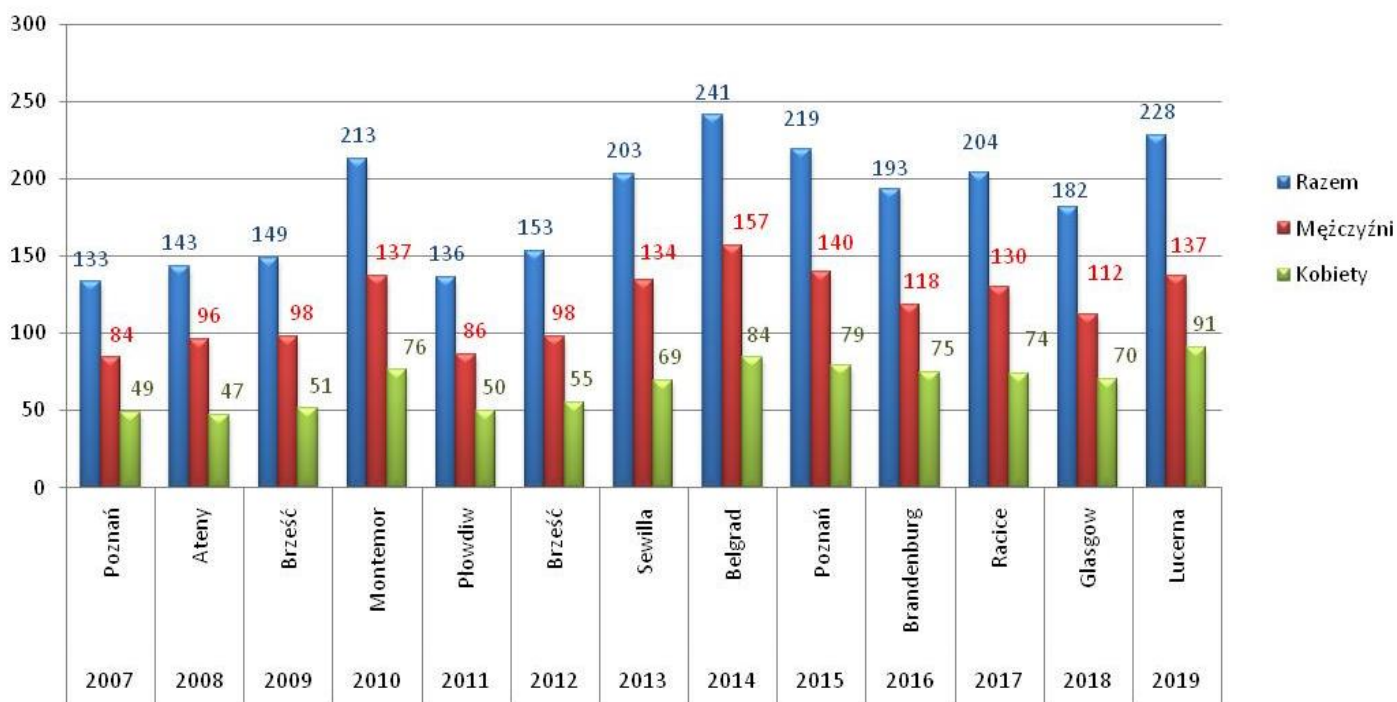
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x – jedynka kobiet
 - W2x - dwójka podwójna kobiet
 - W2- - dwójka bez sterniczki kobiet
 - W4- - czwórka bez sterniczki kobiet
 - W4x – czwórka podwójna kobiet
 - W8+ - ósemka kobiet
 - LW2x – dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x – jedynka mężczyzn
 - M2x - dwójka podwójna mężczyzn
 - M2- - dwójka bez sternika mężczyzn
 - M4- - czwórka bez sternika mężczyzn
 - M4x – czwórka podwójna mężczyzn
 - M8+ - ósemka mężczyzn
 - LM2x – dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x - jedynka wagi lekkiej kobiet
 - LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- LM1x- jedynka wagi lekkiej mężczyzn
 - LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2019



W Mistrzostwach Europy Seniorów w Lucernie były drugimi pod względem ilości startujących osad ogółem, a w tym wystartowała rekordowa ilość osad kobiecych. W tegorocznych mistrzostwach wystartowało 228 osad, w tym 91 kobiecych (39,91% ogółu) i 137 męskich (60,09%). Rekordowymi do tej pory były Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie, w których do wystartowała także rekordowa ilość osad męskich.

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Jedynka mężczyzn	25
2	Dwójka podwójna mężczyzn	19
3	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	18
4	Jedynka kobiet	17
5	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	16
6	Dwójka bez sternika mężczyzn	15
7-11	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Dwójka bez sterniczki kobiet Dwójka podwójna kobiet Czwórka bez sternika mężczyzn Czwórka podwójna mężczyzn	14
12	Jedynka wagi lekkiej kobiet	11
13	Czwórka bez sterniczki kobiet	9
14-15	Czwórka podwójna kobiet Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	8
16	Ósemka mężczyzn	7
17	Ósemka kobiet	4

Kolorem czerwonym w tabeli zaznaczono konkurencje tzw. „nieolimpijskie”.

- Najwięcej osad zgłoszono w sześciu konkurencjach męskich, a z nich tradycyjnie już w jedynce.
- Najmniej w ósemce kobiet, chociaż trzeba pamiętać, że do jednej konkurencji tzw. „nieolimpijskiej”, (czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet) nie zgłoszono żadnej osady.

Należy zauważyć, że od czasu ogłoszenia przyszłościowych planów Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA i Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego w sprawie całkowitego wycofania konkurencji wagi lekkiej z programu Igrzysk Olimpijskich wyraźnie zmniejszyła się liczba osad zgłaszanych przez poszczególne federacje na poszczególne zawody Pucharów Świata, ale i jak widać w tym przypadku na Mistrzostwach Europy.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2019

Rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Ogółem	11	11	8	14	10	9	8	10	14	11	11	12	11
Kobiety	3	4	3	5	4	3	3	3	6	4	5	6	4
Mężczyźni	8	7	5	9	6	6	5	7	8	7	6	6	7

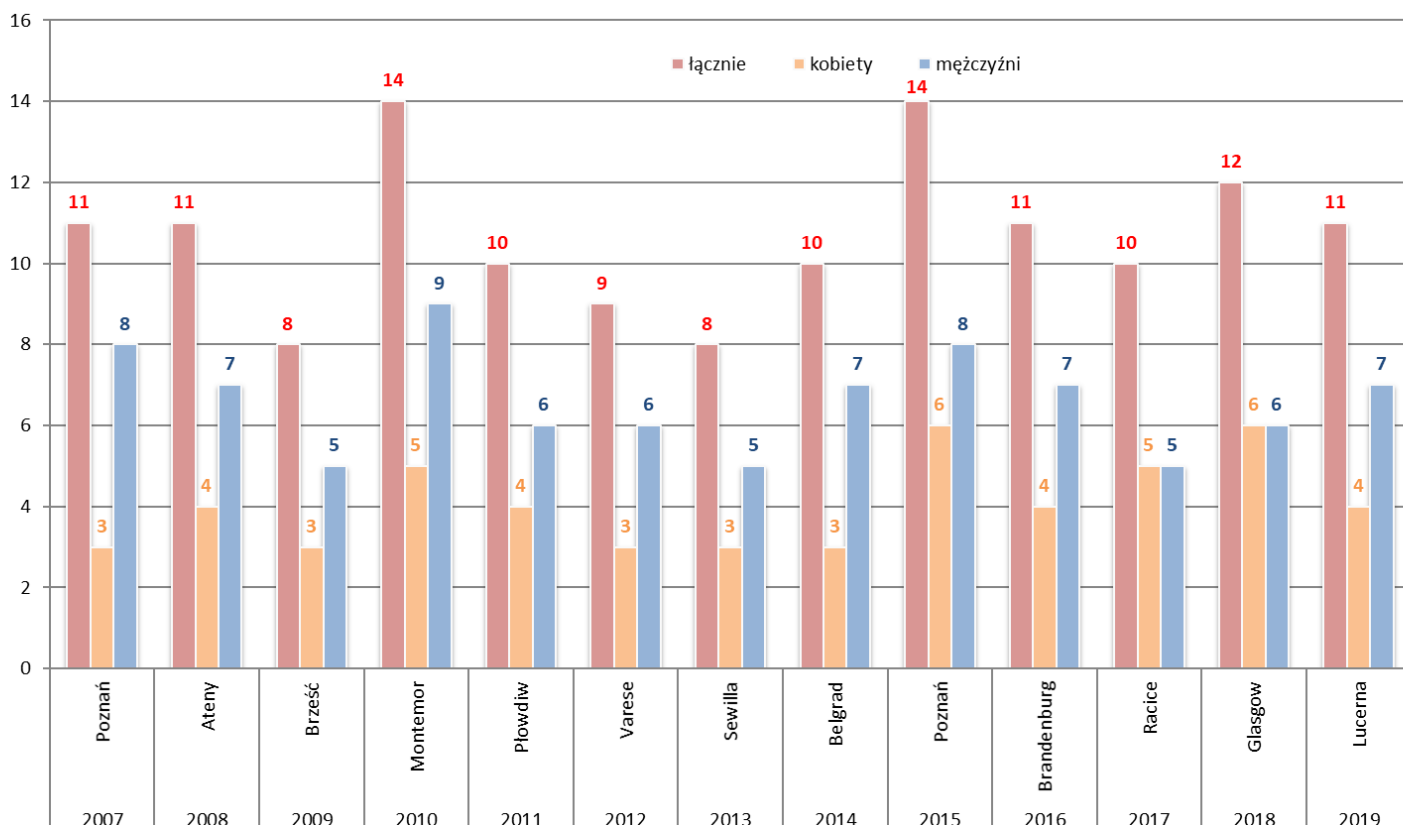
- Polska w tegorocznych Mistrzostwach Europy miała podobnie jak w czterech innych latach 11 osad, choć zgłosiliśmy ich 12, ale dwójka podwójna ze względów zdrowotnych została wycofana jeszcze przed startem.
- Nasza federacja dwukrotnie zgłaszała do Mistrzostw Europy Seniorów po 14 osad. We wspomnianym 2010 roku, ale wtedy dla wielu osad była to impreza główna kończąca im sezon startów, gdyż trenerzy nie zdecydowali się na start w tak późnych Mistrzostwach Świata w Nowej Zelandii z uwagi na zakłócenia w przygotowaniach do kolejnego sezonu kwalifikacji

olimpijskich, oraz w 2015 roku kiedy to Mistrzostwa Europy ponownie rozgrywane były po ośmiu latach w Poznaniu na swoim torze regatowym Malta i przed własną publicznością.

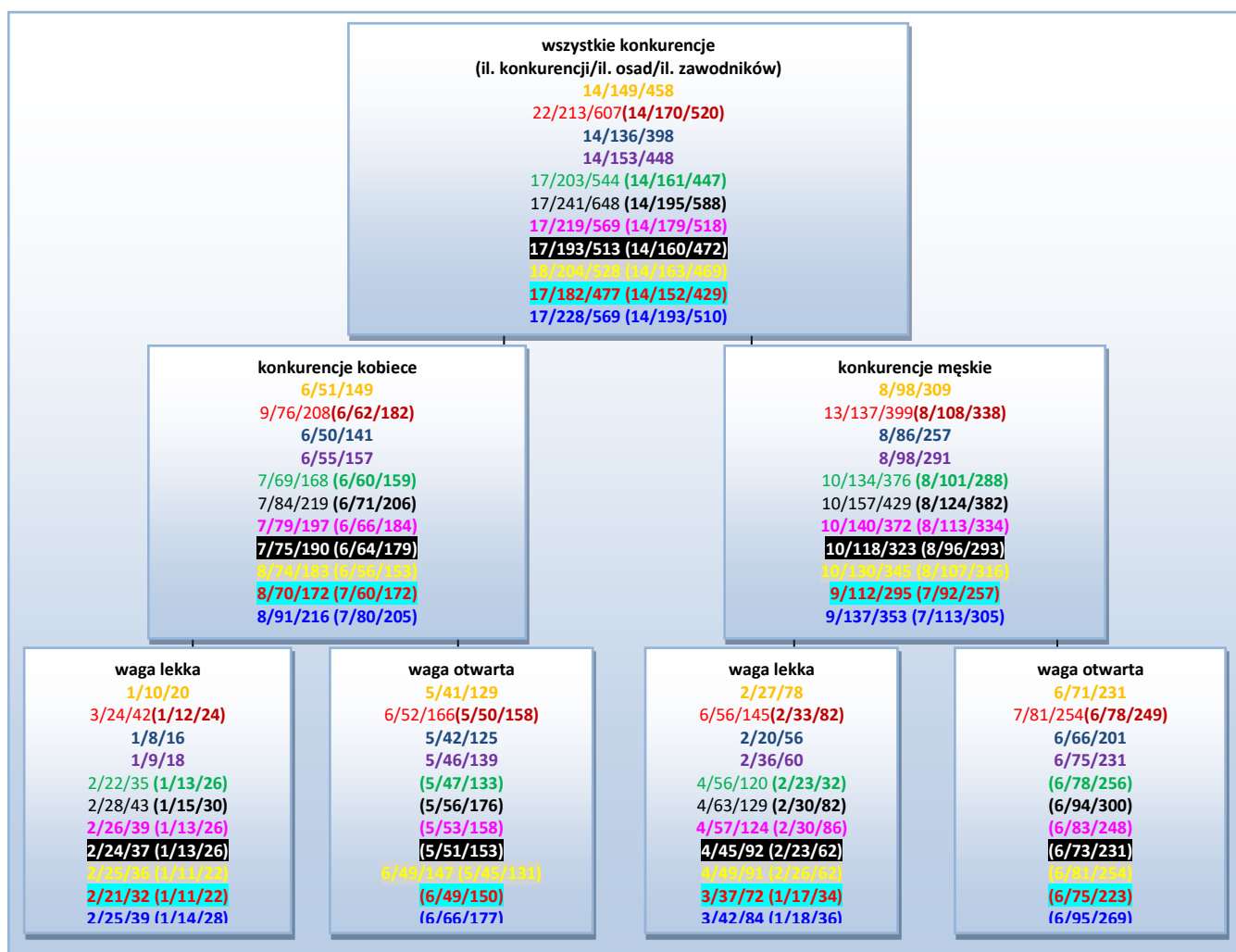
- Średnio w tych latach Polska zgłaszała 10 – 11 osad, w tym 4 kobiece i 6 – 7 męskich. Pozostaje więc pewien niedosyt z powodu braku większej ilości osad żeńskich na europejskim poziomie, pomimo ujednoczenia i wyrównania od trzech lat ilości rozgrywanych konkurencji kobiecych i męskich.

Poniżej te same dane przedstawiono bardziej obrazowo za pomocą diagramu.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2019



Podział zawodników i osad ze względu na płeć i kategorię wagową startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Lucernie przedstawiono na poniższym diagramie, zestawiając go przy tym dla porównania z podobnymi danymi ostatnich dziesięciu lat, co pozwala na zaobserwowanie tendencji zmian w poszczególnych grupach, pamiętając przy tym o zmianie ilości konkurencji i wyrównaniu ich wśród kobiet i mężczyzn.



- KOLOR POMARAŃCZOWY
- KOLOR CZERWONY
- KOLOR NIEBIESKI
- KOLOR FIOLETOWY
- KOLOR ZIELONY
- KOLOR CZARNY
- KOLOR RÓŻOWY
- KOLOR BIAŁY
- KOLOR ŻÓŁTY
- KOLOR CZERWONY
- KOLOR GRANATOWY

- Mistrzostwa Europy 2009 roku w Brześciu (Białoruś)
- Mistrzostwa Europy 2010 roku w Montemor-o-Velho (Portugalia) – w nawiasie konkurencje olimp.
- Mistrzostwa Europy 2011 roku w Plovdiv (Bułgaria)
- Mistrzostwa Europy 2012 roku w Varese (Włochy)
- Mistrzostwa Europy 2013 roku w Sewilli (Hiszpania) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie (Serbia) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2015 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2016 roku w Brandenburgii (Niemcy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2017 roku w Racicach (Czechy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2018 roku w Glasgow (Szkocja) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2019 roku w Lucernie (Szwajcaria) – w nawiasie konkurencje olimpijskie

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	16
2-4	Holandia, Wielka Brytania, Włochy	15
5	Francja	13
6-9	Polska, Rosja, Rumunia, Szwajcaria	11
10	Czechy	10
11-12	Hiszpania, Ukraina	9
13	Dania	7
14-16	Białoruś, Grecja, Norwegia	6
17-20	Austria, Irlandia, Litwa, Serbia	5
21-22	Chorwacja, Szwecja	4
23-27	Bułgaria, Łotwa, Portugalia, Turcja, Węgry	3
28-31	Belgia, Estonia, Mołdawia, Słowacja	2
32-37	Azerbejdżan, Finlandia, Izrael, Macedonia, Monako, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	8
2-3	Niemcy, Wielka Brytania	7
4-7	Francja, Rosja, Rumunia, Włochy	6
8-9	Dania, Szwajcaria	5
10-11	Polska, Ukraina	4
12-13	Czechy, Hiszpania	3
14-21	Austria, Białoruś, Grecja, Irlandia, Litwa, Łotwa, Norwegia, Szwecja	2
22-26	Bułgaria, Chorwacja, Mołdawia, Serbia, Słowacja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	9
3	Wielka Brytania	8
4-7	Czechy, Francja, Holandia, Polska	7
8-9	Hiszpania, Szwajcaria	6
10-12	Rosja, Rumunia, Ukraina	5
13-16	Białoruś, Grecja, Norwegia, Serbia	4
17-23	Austria, Chorwacja, Irlandia, Litwa, Portugalia, Turcja, Węgry	3
24-28	Belgia, Bułgaria, Dania, Estonia, Szwecja	2
29-37	Azerbejdżan, Finlandia, Izrael, Łotwa, Macedonia, Mołdawia, Monako, Słowacja, Słowenia	1

- Do tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów żadna federacja nie zgłosiła czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet. Dlatego maksymalna reprezentacja liczyła 17 osad.
- Najwięcej, bo 16 osad w Mistrzostwach Europy mieli Niemcy, którym zabrakło jedynie żeńskiej ósemki. Niemiecka Federacja Wioślarska DRV zgłasza z założenia, szczególnie do Mistrzostw Świata poszczególnych kategorii wiekowych maksymalną ilość osad, natomiast inną kwestią pozostaje sposób finansowania poszczególnych osad.
- Po dwie osady w swoich reprezentacjach nie mieli: Holendrzy (skifisty wagi lekkiej i dwójki podwójnej wagi lekkiej), Brytyjczycy (skifistki wagi lekkiej i męskiej czwórki podwójnej wagi lekkiej) oraz Włosi (czwórki podwójnej kobiet i ósemki kobiet).
- Wszystkie żeńskie osady mieli Holendrzy, a męskie Niemcy i Włosi.
- Polska reprezentacja znalazła się tym razem wśród czterech państw na szóstej pozycji z jedenastoma osadami.
- Ponad połowę osad (51,75%) miało w swoich reprezentacjach pierwszych dziewięć największych federacji, co stanowi 24,32% wszystkich uczestniczących. Wśród kobiet siedem pierwszych federacji, co stanowi 27% federacji zgłaszających w ogóle osady żeńskie, a wśród mężczyzn niemal połowę także siedem pierwszych w rankingu federacji co stanowi 19% wszystkich uczestniczących i mających osady męskie.
- 11 federacji (co stanowi 30% wszystkich biorących udział), czyli: Azerbejdżan, Belgia, Estonia, Finlandia, Izrael, Macedonia, Monako, Portugalia, Słowenia, Turcja i Węgry nie miały żadnej osady w konkurencjach kobiecych.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	14
2-3	Holandia, Niemcy	13
4	Włochy	12
5-6	Francja, Rumunia	11
7-8	Polska, Rosja	10
9-10	Szwajcaria, Ukraina	9
11	Czechy	8
12	Hiszpania	7
13-14	Białoruś, Dania	6
15-16	Grecja, Litwa	5
17-19	Austria, Irlandia, Serbia	4
20-24	Bułgaria, Chorwacja, Łotwa, Norwegia, Szwecja	3
25-29	Belgia, Estonia, Portugalia, Słowacja, Węgry	2
30-36	Azerbejdżan, Finlandia, Izrael, Macedonia, Mołdawia, Monako, Turcja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	7
3-4	Niemcy, Rumunia	6
5-7	Francja, Rosja, Włochy	5
8-11	Dania, Polska , Szwajcaria, Ukraina	4
12-20	Austria, Białoruś, Czechy, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Łotwa, Szwecja	2
21-25	Bułgaria, Chorwacja, Norwegia, Serbia, Słowacja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Wielka Brytania, Włochy	7
4-7	Czechy, Francja, Holandia, Polska	6
8-12	Hiszpania, Rosja, Rumunia, Szwajcaria, Ukraina	5
13	Białoruś	4
14-16	Grecja, Litwa, Serbia	3
17-26	Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Dania, Estonia, Irlandia, Norwegia, Portugalia, Węgry	2
27-36	Azerbejdżan, Finlandia, Izrael, Łotwa, Macedonia, Mołdawia, Monako, Słowacja, Szwecja, Turcja	1

- Z 37 federacji uczestniczących w tegorocznych Mistrzostwach Europy jedynie Słowenia nie miała swojej załogi w konkurencjach olimpijskich. Jest to o tyle przykre, że przecież jeszcze stosunkowo niedawno ten maleńki kraj miał medalistów olimpijskich w jedynce, dwójce i czwórce, a przepiękne miasteczko Bled było organizatorem wielu Pucharów Świata i imprez Mistrzowskich. Najbliższe Mistrzostwa Świata w Bled odbędą się już w przyszłym roku.
- Maksymalną ilość czternastu osad w konkurencjach olimpijskich wystawili jedynie Brytyjczycy. W konkurencjach kobiecych osady we wszystkich konkurencjach olimpijskich mieli Brytyjczycy i Holendrzy, a w konkurencjach męskich Brytyjczycy, Niemcy i Włosi.
- Polska reprezentacja z dziesięcioma osadami w konkurencjach olimpijskich znalazła się na końcu pierwszej ósemki państw w rankingu, natomiast w rozbiciu na konkurencje kobiece w czwartej grupie państw, a męskie w drugiej grupie startujących federacji.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Norwegia, Włochy	3
4-9	Czechy, Francja, Hiszpania, Holandia, Szwajcaria, Turcja	2
10-23	Austria, Chorwacja, Dania, Grecja, Irlandia, Mołdawia, Polska , Portugalia, Rosja, Serbia, Słowenia, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-11	Czechy, Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Mołdawia, Niemcy, Norwegia, Rosja, Szwajcaria, Włochy	1

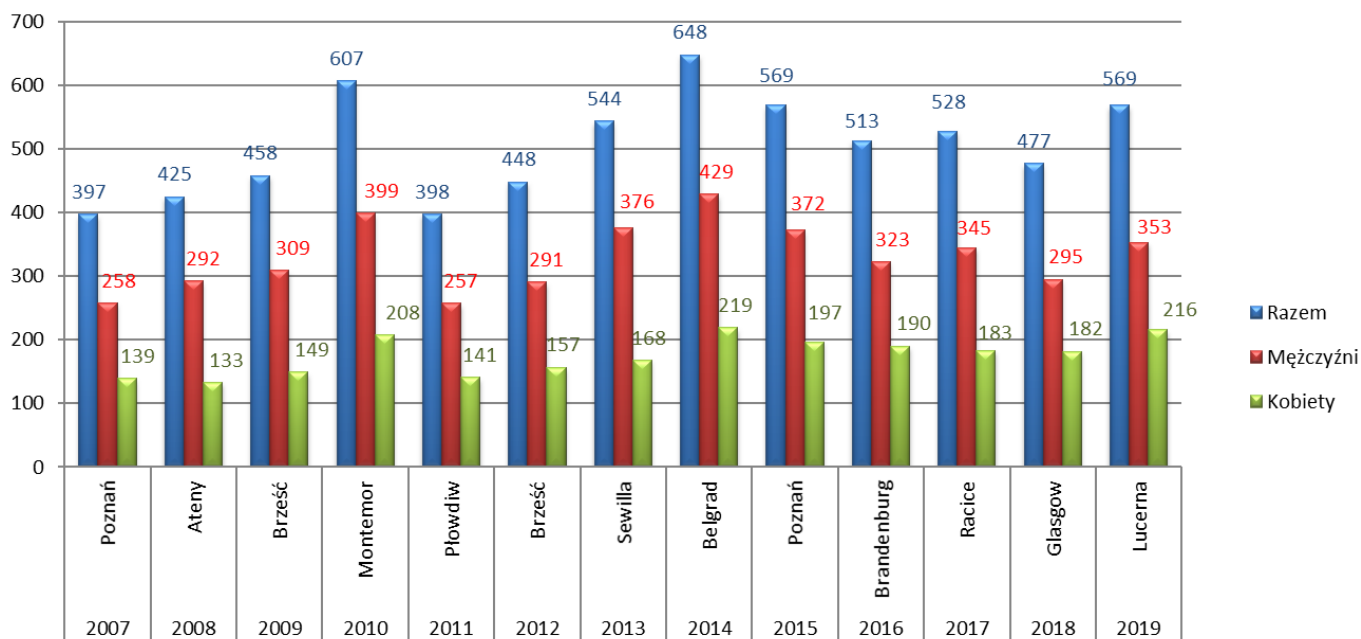
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Niemcy, Norwegia, Turcja, Włochy	2
5-20	Austria, Chorwacja, Czechy, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Polska , Portugalia, Serbia, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania	1

- 23 federacje (62,2% wszystkich uczestniczących w rywalizacji) miało chociaż jedną swoją osadę w konkurencjach „nieolimpijskich”
- Drugi raz z rzędu brak było, co najmniej dwóch zgłoszeń do czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet i w związku z tym nie rozgrywano tej konkurencji, do wszystkich trzech pozostałych swoje załogi zgłosili Niemcy, Norwegowie i Włosi.

- Mołdawia w kobietach i Słowenia w mężczyznach miało swoją osadę jedynie w konkurencjach nieolimpijskich.
- Tylko dziewięć federacji zgłosiło więcej niż jedną osadę w konkurencjach „nieolimpijskich”.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2019



- W tegorocznych Mistrzostwach Europy rywalizowało 569 osób i była to trzecia wartość od wznowienia ich rozgrywania, a identyczna jak w rozgrywanych w 2015 roku Mistrzostwach Europy w Poznaniu. 216 zawodniczek, co stanowi 38% ogółu startujących jest drugą wielkością po Mistrzostwach 2014 roku w Belgradzie i 353 zawodników – 62% ogółu było piątą wielkością z mistrzostw, które rozgrywane były po ich wznowieniu.
- Tendencja spadkowa uczestnictwa mężczyzn jest z pewnością spowodowana polityką wyrównywania szans poprzez zmniejszenie konkurencji męskich, a wprowadzanie dodatkowych konkurencji kobiecych.

Maksymalna obecnie reprezentacja na Mistrzostwa Europy liczy 56 zawodniczek i zawodników (po 28) i dwie sterniczki lub sterników, ponieważ przepisy nie określają płci zawodników na tej pozycji, a jedynie dolny limit masy ciała. W związku z nierozegraniem w tym roku, ze względu na brak zgłoszeń czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet największa reprezentacja teoretycznie mogła liczyć 54 zawodniczek i zawodników.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	51
2	Wielka Brytania	49
3	Niemcy	45
4-5	Rumunia, Włochy	41
6	Rosja	38
7	Polska	35
8	Francja	31
9	Szwajcaria	24
10-11	Czechy, Ukraina	23
12	Hiszpania	20
13-15	Białoruś, Dania, Norwegia	13
16-17	Grecja, Litwa	11
18	Austria	10
19	Serbia	9
20-21	Chorwacja, Irlandia	8
22-24	Estonia, Szwecja, Turcja	6
25	Mołdawia	5
26-29	Bułgaria, Łotwa, Portugalia, Węgry	4
30-31	Belgia, Słowacja	3
32	Macedonia	2
33-37	Azerbejdżan, Finlandia, Izrael, Monako, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	25
2	Wielka Brytania	24
3	Rumunia	23
4	Rosja	19
5	Niemcy	16
6-8	Francja, Polska , Włochy	12
9-10	Dania, Szwajcaria	10
11	Ukraina	9
12	Hiszpania	5
13-17	Białoruś, Chorwacja, Czechy, Grecja, Litwa	4
18-22	Austria, Irlandia, Łotwa, Norwegia, Szwecja	3
23-26	Bułgaria, Mołdawia, Serbia, Słowacja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	29
3	Holandia	26
4	Wielka Brytania	25
5	Polska	23
6-8	Czechy, Francja, Rosja	19
9	Rumunia	18
10	Hiszpania	15
11-12	Szwajcaria, Ukraina	14
13	Norwegia	10
14	Białoruś	9
15	Serbia	8
16-18	Austria, Grecja, Litwa	7
19-20	Estonia, Turcja	6
21	Irlandia	5
22-25	Chorwacja, Mołdawia, Portugalia, Węgry	4
26-29	Belgia, Bułgaria, Dania, Szwecja	3
30-31	Macedonia, Słowacja	2
32-37	Azerbejdżan, Finlandia, Izrael, Łotwa, Monako, Słowenia	1

- Sześć największych liczebnie reprezentacji miało w tegorocznych Mistrzostwach niemal połowę (46,6%) zawodniczek i zawodników. W konkurencjach kobiecych pięć pierwszych w rankingu reprezentacji miało w swoich zespołach 49,5% wszystkich startujących kobiet, a w konkurencjach męskich pierwszych osiem reprezentacji miało 53,5% wszystkich startujących zawodników.
- Zawsze najwyżej w tych rankingach znajdują się reprezentacje, które posiadają w swoich szeregach najwięcej dużych łodzi, a szczególnie ósemki.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy cztery reprezentacje miały obie ósemki; Holandia, Rumunia, Rosja i Wielka Brytania i one też są wśród sześciu największych liczebnie reprezentacji.

- Największą reprezentację, podobnie jak w roku ubiegłym, mieli w tym roku Holendrzy przed Wielką Brytanią i Niemcami. W 2018 roku w Glasgow w pierwszej trójce największych liczebnie federacji zamiast Niemców byli Włosi, ale kolejność była ta sama.
- Polska reprezentacja identycznie jak w roku ubiegłym z 35 zawodniczkami i zawodnikami znalazła się w tym roku na siódmym miejscu w kolejności, a w 2019 roku na piątym.
- W konkurencjach kobiecych mieliśmy w tym roku w reprezentacji o trzy zawodniczki mniej i miejsce o jedną pozycję niższe, natomiast w konkurencjach męskich o trzech zawodników więcej natomiast miejsce w rankingu zachowaliśmy identyczne. Świadczy to o stabilności ilości zgłoszonych zawodniczek i zawodników w ostatnich dwóch latach poszczególnych reprezentacji.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	48
2	Holandia	46
3	Rumunia	41
4	Niemcy	39
5	Rosja	37
6	Włochy	35
7	Polska	34
8	Francja	26
9	Ukraina	23
10	Szwajcaria	22
11	Czechy	18
12	Hiszpania	15
13	Białoruś	13
14	Dania	12
15	Litwa	11
16	Grecja	10
17	Austria	9
18	Serbia	8
19-21	Chorwacja, Irlandia, Norwegia	7
22	Estonia	6
23	Szwecja	5
24-26	Bułgaria, Łotwa, Mołdawia	4
27-30	Belgia, Portugalia, Słowacja, Węgry	3
31	Macedonia	2
32-37	Azerbejdżan, Finlandia, Izrael, Monako, Turcja	1

- W konkurencjach olimpijskich maksymalna liczebnie reprezentacja liczy 48 osób, w tym po 24 zawodniczek i zawodników.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów w Lucernie tylko Wielka Brytania miała swoją reprezentację kompletną. W ubiegłorocznych mistrzostwach żadna federacja nie miała kompletnej reprezentacji.
- W konkurencjach olimpijskich sześć pierwszych w rankingu federacji miało w swoich reprezentacjach niemal 50% (48,2%) wszystkich startujących zawodniczek i zawodników. W konkurencjach kobiecych pięć pierwszych w rankingu federacji mających w swoich reprezentacjach osady żeńskie miało 50,7% wszystkich startujących zawodniczek, natomiast w konkurencjach męskich odpowiednio siedem pierwszych reprezentacji miało 50,2% wszystkich startujących zawodników.

- Pięć federacji (13,5% wszystkich biorących udział) miało w konkurencjach olimpijskich tylko skifistkę lub skifistę.
- Polska w tych mistrzostwach była siódmą, a w konkurencjach męskich nawet w drugiej grupie (czwartą – piątą) reprezentacją pod względem liczebności.
- W olimpijskich konkurencjach męskich do kompletu zabrakło nam jedynie dwójki bez sternika.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	24
3	Rumunia	23
4	Rosja	18
5	Niemcy	15
6	Polska	12
7-8	Francja, Włochy	11
9-11	Dania, Szwajcaria, Ukraina	9
12-16	Białoruś, Chorwacja, Hiszpania, Grecja, Litwa	4
17-21	Austria, Czechy, Irlandia, Łotwa, Szwecja	3
22	Norwegia	2
23-25	Bułgaria, Serbia, Słowacja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Wielka Brytania, Włochy	24
4-5	Holandia, Polska	22
6	Rosja	19
7	Rumunia	18
8-9	Czechy, Francja	15
10	Ukraina	14
11	Szwajcaria	13
12	Hiszpania	11
13	Białoruś	9
14-15	Litwa, Serbia	7
16-18	Austria, Estonia, Grecja	6
19	Norwegia	5
20-21	Irlandia, Mołdawia	4
22-27	Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Dania, Portugalia, Węgry	3
28-30	Macedonia, Słowacja, Szwecja	2
31-36	Azerbejdżan, Finlandia, Izrael, Łotwa, Monako, Turcja	1

- W olimpijskich konkurencjach kobiecych największy potencjał na europejskim poziomie mają obecnie Brytyjczycy, Holendrzy i Rumuni. Zdziwienie natomiast budzi sytuacja niemieckiej reprezentacji kobiet, bo z jednej strony każdego roku ogromne sukcesy w grupie juniorów i po części także w młodzieżowej, a z drugiej brak solidnej reprezentacji kobiecej w seniorach, szczególnie w grupie wioseł długich.
- W olimpijskich konkurencjach męskich najwięcej zawodników, ale i największy potencjał w Europie mają Brytyjczycy, Włosi, Niemcy i Holendrzy, a w ostatnim czasie dołączają do nich dość szeroką ławą Rumuni.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Norwegia, Włochy	6
4-7	Francja, Hiszpania, Holandia, Turcja	5
8-9	Szwajcaria, Czechy	2
10-23	Austria, Chorwacja, Dania, Grecja, Irlandia, Mołdawia, Polska , Portugalia, Rosja, Serbia, Słowenia, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania	1

KOBIETY

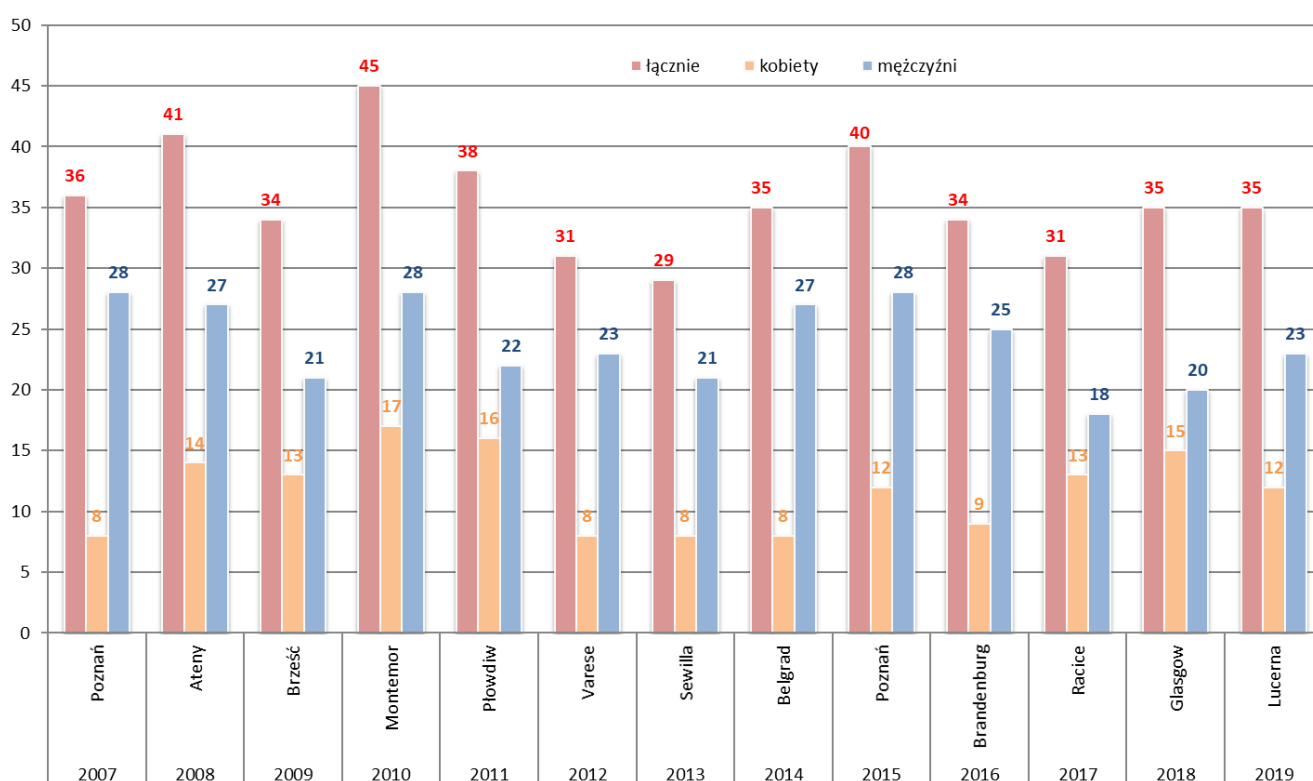
Lp.	Kraj	Ilość
1-11	Czechy, Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Mołdawia, Niemcy, Norwegia, Rosja, Szwajcaria, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Niemcy, Norwegia, Turcja, Włochy	5
5-8	Czechy, Francja, Hiszpania, Holandia	4
9-20	Austria, Chorwacja, Grecja, Irlandia, Polska , Portugalia, Serbia, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania	1

- Włosi, Niemcy i Norwegowie mieli w konkurencjach „nieolimpijskich” komplet zawodniczek i zawodników z wyjątkiem nierozegranej z powodu braku zgłoszeń czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet. Holendrom, Hiszpanom, Francuzom zabrakło skifisty wagi lekkiej, a Turcji skifistki.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” na 23 federacje mające w mich swoje osady, aż czternaście, podobnie jak w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy miały tylko po jednej zawodniczkę lub zawodniku. Byli to skifiści, którzy z reguły tak jak w przypadku Polski są zawodniczkami lub zawodnikami rezerwowymi do pierwszoplanowej konkurencji olimpijskiej, jaką jest dwójka podwójna wagi lekkiej.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2019



Na powyższym diagramie przedstawiono ilość zawodniczek i zawodników zgłoszonych przez naszą federację we wszystkich dotychczas rozegranych po przerwie Mistrzostwach Europy Seniorów.

- Jak widać najwięcej swoich reprezentantów mieliśmy w 2010 roku w portugalskim Montemor-o-Velho, ale tam nie dość, że mieliśmy największą ilość osad, to do tego jeszcze w naszej reprezentacji były obie ósemki – męska i kobieca. Do tamtych Mistrzostw Europy zgłosiliśmy po raz pierwszy maksymalną dla nas reprezentację. Ze względu na termin (przełom października i listopada) oraz miejsce (jezioro Karapiro w Nowej Zelandii) rozegrania Mistrzostw Świata Seniorów tamtego roku, dla większości naszych osad był to start główny i kończący dla nich sezon wioślarski.

- W ciągu tego trzynastoletniego okresu średnia zgłaszanych do Mistrzostw Europy zawodniczek i zawodników wynosi 35,7 osób. Tylko czterokrotnie zgłaszaliśmy większą ilość zawodników, ale wtedy w reprezentacji (z wyjątkiem Mistrzostw Europy 2015 roku w Poznaniu), trzykrotnie mniejszą i sześciokrotnie w granicach średniej (34-36 zawodników) stąd wniossek, że takie są nasze aktualne możliwości i nasz potencjał.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Włochy	11
3	Wielka Brytania	10
4-5	Niemcy, Rumunia	9
6-7	Dania, Polska	5
8-10	Białoruś, Rosja, Szwajcaria	4
11-15	Chorwacja, Czechy, Francja, Hiszpania, Ukraina	3
16-18	Austria, Grecja, Irlandia	2
19-25	Belgia, Litwa, Norwegia, Serbia, Słowenia, Turcja, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Rumunia	6
3	Wielka Brytania	5
4	Włochy	4
5-8	Dania, Niemcy, Rosja, Szwajcaria	3
9-11	Białoruś, Grecja, Polska	2
12-18	Austria, Czechy, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2	Niemcy	6
3-4	Holandia, Wielka Brytania	5
5-7	Chorwacja, Polska , Rumunia	3
8-13	Białoruś, Czechy, Dania, Francja, Hiszpania, Ukraina	2
14-23	Austria, Belgia, Irlandia, Norwegia, Rosja, Serbia, Słowenia, Szwajcaria, Turcja, Węgry	1

- 25 federacji z pośród 37 uczestniczących (68%) miało swoich przedstawicieli w ostatecznej walce o medale w finałach A.
- Najwięcej osad w finałach A mieli, podobnie ja w roku ubiegłym Włosi, choć tym razem o dwie mniej oraz Holendrzy (w tym roku o jedną więcej niż w roku ubiegłym). Wielka Brytania zachowała tą samą ilość w obu latach, podobnie jak Rumuni.
- Niemcy mieli w finałach A o pięć więcej niż w 2018 roku, a z kolei Polska o cztery mniej. Trzeba przy tym dodać, że kierownictwo federacji niemieckiej w wielu konkurencjach nie wystawiło w ubiegłym roku swoich najlepszych osad z uwagi na nietypowy termin rozgrywania tych zawodów.
- W konkurencjach kobiecych nasze reprezentantki straciły w finałach w stosunku do roku ubiegłego trzy osady, a w męskich jedną. Tak, więc porównując do siebie obie edycje Mistrzostw Europy z 2018 i 2019 roku, trzeba jednoznacznie stwierdzić, że tegoroczny start w Lucernie nie należał do najlepszych i najszcześniejszych.
- Ponad ¼ z federacji, które miały swoje załogi w finałach A, miało w nich tylko jedną osadę. W konkurencjach kobiecych siedem federacji, a w męskich konkurencjach aż dziesięć federacji.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Słowenia	100	1/1
2	Rumunia	81,8	9/11
3-4	Holandia	73,3	11/15
	Włochy		11/15
5	Chorwacja	75	3/4
6	Dania	71,4	5/7
7-8	Białoruś	66,7	4/6
	Wielka Brytania		10/15
9	Niemcy	56,25	9/16
10	Belgia	50	1/2
11	Polska	45,45	5/11
12-13	Austria	40	2/5
	Irlandia		2/5
14-15	Rosja	36,4	4/11
	Szwajcaria		4/11
16-20	Grecja	33,3	2/6
	Hiszpania		3/9
	Turcja		1/3
	Ukraina		3/9
	Węgry		1/3
21	Czechy	30	3/10
22	Francja	23,1	3/13
23-24	Litwa	20	1/5
	Serbia		1/5
25	Norwegia	16,7	1/6

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-3	Białoruś	100	2/2
	Grecja		2/2
	Rumunia		6/6
4	Holandia	75	6/8
5	Wielka Brytania	71,4	5/7
6	Włochy	66,7	4/6
7-8	Dania	60	3/5
	Szwajcaria		3/5
9-13	Austria	50	1/2
	Irlandia		1/2
	Litwa		1/2
	Polska		2/4
	Rosja		3/6
14	Niemcy	42,9	3/7
15-16	Czechy	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
17	Ukraina	25	1/4
18	Francja	16,7	1/6

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-3	Chorwacja	100	3/3
	Dania		2/2
	Słowenia		1/1
4	Włochy	77,8	7/9
5	Holandia	71,4	5/7
6	Niemcy	66,7	6/9
7	Wielka Brytania	62,5	5/8
8	Rumunia	60	3/5
9-10	Belgia	50	1/2
	Białoruś		2/4
11	Polska	42,9	3/7
12	Ukraina	40	2/5
13-17	Austria	33,3	1/3
	Hiszpania		2/6
	Irlandia		1/3
	Turcja		1/3
	Węgry		1/3
18-19	Czechy	28,6	2/7
	Francja		2/7
20-21	Norwegia	25	1/4
	Serbia		1/4
22	Rosja	20	1/5
23	Szwajcaria	16,7	1/6

Wartość poszczególnych reprezentacji może być określona skutecznością finałową i medalową ich osad startujących w Mistrzostwach Europy, czyli procentowym udziałem załóg danej reprezentacji w finałach A lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich osad zgłoszonych do mistrzostw.

- Najwyższą skuteczność finałową swojej reprezentacji, podobnie jak w roku ubiegłym osiągnęli Rumunii, z tym, że w roku ubiegłym mieli maksymalną 100%.
- W tym roku skuteczność 100% miała jedynie Słowenia, która zgłosiła jedynie skifistę wagi lekkiej i on też awansował do finału A.
- 100% skuteczność finałową w konkurencjach kobiecych osiągnęło trzy federacje, choć wśród nich zdecydowanie najwyżej trzeba cenić Rumunów, którzy na siedem olimpijskich konkurencji kobiecych swoje załogi zgłosili do sześciu i wszystkie zakwalifikowały się do finału A. Zwrócić uwagę i docenić należy skuteczność finałową Holenderek i Brytyjek, które miały także duże swoje reprezentacje.
- Polki tym razem osiągnęły skuteczność finałową 50%, co ustawia nas niestety w dolnej części tego rankingu, wprawdzie przed Niemcami, ale oni mieli niemal dwukrotnie więcej osad w konkurencjach kobiecych.
- W męskich konkurencjach, z dużych reprezentacji najwyższe skuteczności osiągnęli Włosi, Holendrzy i Niemcy. Polska tym razem uplasowała się w połowie stawki z trzema osadami w finale (tylko załogi krótkowiosłowe).
- Słabe skuteczności finałowe mieli tym razem Czesi i Francuzi, którzy przywieźli spore reprezentacje, ale chyba bez większego przygotowania, a może też o niższym poziomie.
- Słabą dyspozycją razili, mocni z reguły w ostatnim czasie, Litwini i po części Norwegowie.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Rumunia, Wielka Brytania	9
4	Włochy	8
5	Niemcy	7
6-8	Białoruś, Dania, Polska	4
9-13	Czechy, Hiszpania, Rosja, Szwajcaria, Ukraina	3
14-17	Chorwacja, Francja, Grecja, Irlandia	2
18-22	Austria, Belgia, Litwa, Norwegia, Serbia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	6
2-3	Holandia, Wielka Brytania	5
4	Włochy	3
5-11	Białoruś, Dania, Grecja, Niemcy, Polska , Rosja, Szwajcaria	2
12-18	Austria, Czechy, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	5
3-4	Holandia, Wielka Brytania	4
5	Rumunia	3
6-12	Białoruś, Chorwacja, Czechy, Dania, Hiszpania, Polska , Ukraina	2
13-19	Belgia, Francja, Irlandia, Norwegia, Rosja, Serbia, Szwajcaria	1

- Na czternaście rozgrywanych konkurencji olimpijskich najwięcej osad w finale A (dziewięć) mieli Holendrzy, Brytyjczycy i Rumuni, jedną mniej mieli Włosi, a dwie mniej Niemcy i te pięć federacji wykorzystało dokładnie połowę wszystkich miejsc finałowych. W siedmiu kobiecych konkurencjach olimpijskich te same pięć federacji zajęło 21 miejsca finałowe i w siedmiu męskich konkurencjach olimpijskich także te same federacje zdobyły także dokładnie połowę możliwych miejsc finałowych.

- Polska reprezentacja w tych zestawieniach pomimo, że w tym roku mieliśmy o połowę mniej osad w finałach konkurencji olimpijskich niż w roku ubiegłym, to znalazła się tylko o jedną pozycję niżej w grupie trzech państw. Oznacza to, że państwa czołówki bardziej dominowały, wprowadzając więcej swoich do finałów A.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	81,8	9/11
2	Holandia	69,2	9/13
3-6	Białoruś	66,7	4/6
	Chorwacja		2/3
	Dania		4/6
	Włochy		8/12
7	Wielka Brytania	64,3	9/14
8	Niemcy	53,85	7/13
9-10	Belgia	50	1/2
	Irlandia		2/4
11	Hiszpania	42,9	3/7
12-13	Grecja	40	2/5
	Polska		4/10
14	Czechy	37,5	3/8
15-17	Norwegia	33,3	1/3
	Ukraina		3/9
	Szwajcaria		3/9
18	Rosja	30	3/10
19-20	Austria	25	1/4
	Serbia		1/4
21	Litwa	20	1/5
22	Francja	18,2	2/11

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-3	Białoruś	100	2/2
	Grecja		2/2
	Rumunia		6/6
4-5	Holandia	71,4	5/7
	Wielka Brytania		5/7
6	Włochy	60	3/5
7-14	Austria	50	1/2
	Czechy		1/2
	Dania		2/4
	Hiszpania		1/2
	Irlandia		1/2
	Litwa		1/2
	Polska		2/4
Szwajcaria	2/4		
15	Rosja	40	2/5
16	Niemcy	33,3	2/6
17	Ukraina	25	1/4
18	Francja	20	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-2	Chorwacja	100	2/2
	Dania		2/2
3-4	Niemcy	71,4	5/7
	Włochy		5/7
5	Holandia	66,7	4/6
6	Rumunia	60	3/5
7	Wielka Brytania	57,1	4/7
8-11	Belgia	50	1/2
	Białoruś		2/4
	Irlandia		1/2
	Norwegia		1/2
12-13	Hiszpania	40	2/5
	Ukraina		2/5
14-16	Czechy	33,3	2/6
	Polska		2/6
17-18	Serbia	20	1/3
	Rosja		1/5
19	Szwajcaria	20	1/5
	Francja		16,7

- W konkurencjach olimpijskich największą skuteczność finałową mieli Rumuni i Holendrzy, którzy mieli duże liczebnie reprezentacje.

- Na drugim biegunie tego zestawienia znalazła się tym razem duża reprezentacja Francji oraz Rosji, która w ostatnim czasie przywozi dużą ilość osad, ale jakoś ma problemy z ich jakością.
- Zdziwienie także może budzić mocna w poprzednich latach reprezentacja Litwy, której tylko jedna załoga zakwalifikowała się do finału, a przecież w swoich szeregach mają wielu medalistów Mistrzostw Świata.
- Polska reprezentacja w tabelach skuteczności finałowej z szóstego miejsca w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy niestety spadła poniżej pierwszej dziesiątki ze skutecznością 40% (w ubiegłym roku mieliśmy skuteczność finałową wynoszącą 72,7%). Podobnie zresztą zarówno w konkurencjach kobiecych – spadek w rankingu z drugiej do czwartej grupy państw (skuteczność spadła z 80% do 50%), jak i męskich spadek z trzeciej grupy do ósmej (skuteczność spadła o połowę z 66,7% do 33,3%). Jak widać z różnych względów nie był to jakiś rewelacyjny start w Mistrzostwach Europy)

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2-3	Holandia, Niemcy	2
4-14	Austria, Chorwacja, Dania, Francja, Polska , Rosja, Słowenia, Szwajcaria, Turcja, Węgry, Wielka Brytania	1

- W trzech rozegranych konkurencjach „nieolimpijskich” wszystkie swoje osady w finale A i dlatego osiągnęły 100% skuteczności finałowej, mieli tym razem jedynie Włosi.
- W polskiej reprezentacji w tych konkurencjach występował tylko skifista wagi lekkiej – Artur Mikołajczewski, który jest obecnie rezerwowym zawodnikiem do pierwszoplanowego debła wagi lekkiej.
- Wśród 14 federacji, które miały swoich przedstawicieli w finałach konkurencji olimpijskich, aż dziesięć osiągnęło skuteczność 100%, ale z pewnością najbardziej wartościową jest skuteczność Włochów, a w następnej kolejności Holendrów, gdyż pozostali mieli w nich tylko po jednej osadzie i Polska właśnie znalazła się w tej grupie.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-10	Austria	100	1/1
	Chorwacja		1/1
	Dania		1/1
	Holandia		2/2
	Polska		1/1
	Rosja		1/1
	Słowenia		1/1
	Węgry		1/1
	Wielka Brytania		1/1
	Włochy		3/3
11	Niemcy	66,7	2/3
12-14	Francja	50	1/2
	Szwajcaria		1/2
	Turcja		1/2

Niemal połowa (46%) tym razem uczestniczących w tegorocznych Mistrzostwach Europy federacji zdobyła przynajmniej jeden z 51 medali w siedemnastu konkurencjach.

- Najwięcej medali, podobnie jak w roku ubiegłym zdobyli Holendrzy i to z identyczną ilością oraz Niemcy i Włosi, a najmniej bo tylko po jednym medalu aż siedem federacji. Cztery pierwsze państwa zdobyła ponad połowę (53%) wszystkich medali, co również świadczy o zwiększonej dominacji czołowych reprezentacji. Największą stabilność wykazali Holendrzy, którzy mieli tą samą ilość medali co w roku ubiegłym oraz Rumuni – w tym roku jeden medal mniej.
- Polska, podobnie jak w roku ubiegłym z czterema medalami znalazła się na tym samym czwartym miejscu i jedyną różnicą jest, że w ubiegłym roku wszystkie medale były w konkurencjach olimpijskich, a obecnie jeden medal zdobył skifista wagi lekkiej, które to konkurencja nie jest rozgrywana w programie Igrzysk Olimpijskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓLEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Niemcy, Włochy	7
4	Rumunia	6
5-6	Polska, Wielka Brytania	4
7	Szwajcaria	3
8-10	Białoruś, Francja, Hiszpania	2
11-17	Belgia, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Rosja, Ukraina, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	4
2-4	Holandia, Niemcy, Włochy	3
5	Szwajcaria	2
6-14	Białoruś, Czechy, Francja, Hiszpania, Irlandia, Polska , Rosja, Ukraina, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Niemcy, Włochy	4
4-5	Polska, Wielka Brytania	3
6	Rumunia	2
7-13	Belgia, Białoruś, Chorwacja, Francja, Hiszpania, Szwajcaria, Węgry	1

- W konkurencjach kobiecych pod względem ilości medali na pierwszym miejscu były Rumunki, które zdobyły je w połowie rozgrywanych żeńskich konkurencji. Polki tym razem zdobyły tylko jeden medal przy trzech w ubiegłym roku.
- W konkurencjach męskich najwięcej medali zdobyli Rumuni i Włosi, a Polska razem z Niemcami, Irlandią, Czechami i Chorwacją z jednym medalem utworzyli czwartą grupę państw.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	54,5	6/11
2	Belgia	50	½
3-4	Holandia	46,7	7/15
	Włochy		7/15
5	Niemcy	43,75	7/16
6	Polska	36,4	4/11
7-8	Białoruś	33,3	2/6
	Węgry		1/3
9	Szwajcaria	27,3	3/11
10	Wielka Brytania	26,7	4/15
11	Chorwacja	25	¼
12	Hiszpania	22,2	2/9
13	Irlandia	20	1/5
14	Francja	15,4	2/13
15	Ukraina	11,1	1/9
16	Czechy	10	1/10
17	Rosja	9,1	1/11

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	66,7	4/6
2-4	Białoruś	50	½
	Irlandia		½
	Włochy		3/6
5	Niemcy	42,9	3/7
6	Szwajcaria	40	2/5
7	Holandia	37,5	3/8
8-9	Czechy	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
10-11	Polska	25	¼
	Ukraina		¼
12-13	Francja	16,7	1/6
	Rosja		1/6
14	Wielka Brytania	14,3	1/7

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Holandia	57,1	4/7
2	Belgia	50	½
3-4	Niemcy	44,4	4/9
	Włochy		4/9
5	Polska	42,9	3/7
6	Rumunia	40	2/5
7	Wielka Brytania	37,5	3/8
8-9	Chorwacja	33,3	1/3
	Węgry		1/3
10	Białoruś	25	¼
11-12	Hiszpania	16,7	1/6
	Szwajcaria		1/6
13	Francja	14,3	1/7

- Najwyższą skuteczność medalową, pomimo dużej reprezentacji osiągnęli Rumuni. Tylko oni przekroczyli w skuteczności granicę 50%.
- Najniższe tym razem skuteczności mieli Rosjanie i Czesi. Notabene Rosjanie jeszcze nieco niższą jak w roku ubiegłym. Napisano już o tym powyżej w niniejszym opracowaniu.
- Polska reprezentacja uzyskała 36,4% skuteczności, czyli zbliżoną do ubiegłorocznej (33,3%) i zajęła w tym rankingu podobne miejsce (obecnie szóste, a w ub. roku w grupie państw 7-12)

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Rumunia	6
3	Holandia	5
4-5	Wielka Brytania, Włochy	4
6-7	Polska, Szwajcaria	3
8-9	Białoruś, Hiszpania	2
10-16	Belgia, Chorwacja, Czechy, Francja, Irlandia, Rosja, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	4
2-5	Holandia, Niemcy, Szwajcaria, Włochy	2
6-14	Białoruś, Czechy, Francja, Hiszpania, Irlandia, Polska , Rosja, Ukraina, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	4
2-3	Holandia, Wielka Brytania	3
4-6	Polska, Rumunia, Włochy	2
7-11	Belgia, Białoruś, Chorwacja, Hiszpania, Szwajcaria	1

- W konkurencjach olimpijskich medale zdobyło 16 federacji, co stanowi 44,4% wszystkich mających w nich swoje osady. Odpowiednio 56% w konkurencjach kobiecych i tylko 30,5% w konkurencjach męskich.
- W konkurencjach olimpijskich pod względem ilości zdobytych medali nasza reprezentacja w stosunku do roku ubiegłego niestety spadła z bardzo dobrego trzeciego miejsca na szóste, głównie przez słabszy medalowy dorobek w tym roku kobiet (zamiast trzech był tylko jeden medal).

**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	54,5	6/11
2	Belgia	50	1/2
3	Niemcy	46,15	6/13
4	Holandia	38,5	5/13
5-8	Białoruś	33,3	2/6
	Chorwacja		1/3
	Szwajcaria		3/9
	Włochy		4/12
9	Polska	30	3/10
10-11	Hiszpania	28,6	2/7
	Wielka Brytania		4/14
12	Irlandia	25	1/4
13	Czechy	12,5	1/8
14	Ukraina	11,1	1/9
15	Rosja	10	1/10
16	Francja	9,1	1/11

- Najwyższą skuteczność medalową w konkurencjach olimpijskich, pomimo dużej reprezentacji osiągnęli Rumuni. Tylko oni przekroczyli w skuteczności granicę 50%.
- Najniższe tym razem skuteczności mieli Francuzi, poniżej 10%).
- Polska reprezentacja uzyskała 30% skuteczności, niższą od ubiegłorocznej (36,4%) i zajęła w tym rankingu podobne miejsce (obecnie dziewiąte, a w ub. roku ósme)

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	66,7	4/6
2-6	Białoruś	50	1/2
	Czechy		1/2
	Hiszpania		1/2
	Irlandia		1/2
	Szwajcaria		2/4
7	Włochy	40	2/5
8	Niemcy	33,3	2/6
9	Holandia	28,6	2/7
10-11	Polska	25	1/4
	Ukraina		1/4
12	Wielka Brytania	14,3	1/7
13-14	Francja	20	1/5
	Rosja		1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Niemcy	57,1	4/7
2-4	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Holandia		3/6
5	Wielka Brytania	42,9	3/7
6	Rumunia	40	2/5
7	Polska	33,3	2/6
8	Włochy	28,6	2/7
9	Białoruś	25	1/4
10-11	Hiszpania	20	1/5
	Szwajcaria		1/5

- W rozbiciu na konkurencje wg płci; wśród kobiet powyżej 50% skuteczność uzyskały Rumunki, a wśród mężczyzn Niemcy. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy 50% skuteczności w konkurencjach kobiecych przekroczyło aż pięć reprezentacji, a w męskich trzy.
- W naszej reprezentacji nastąpiła zamiana. Kobiety uzyskały w tym roku skuteczność ponad dwukrotnie mniejszą niż w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy, a mężczyźni dwukrotnie większą.

W konkurencjach „nieolimpijskich” sześć federacji rozdało pomiędzy siebie dziewięć medali, a tylko Włosi i Holendrzy zdobyli więcej niż jeden medal.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

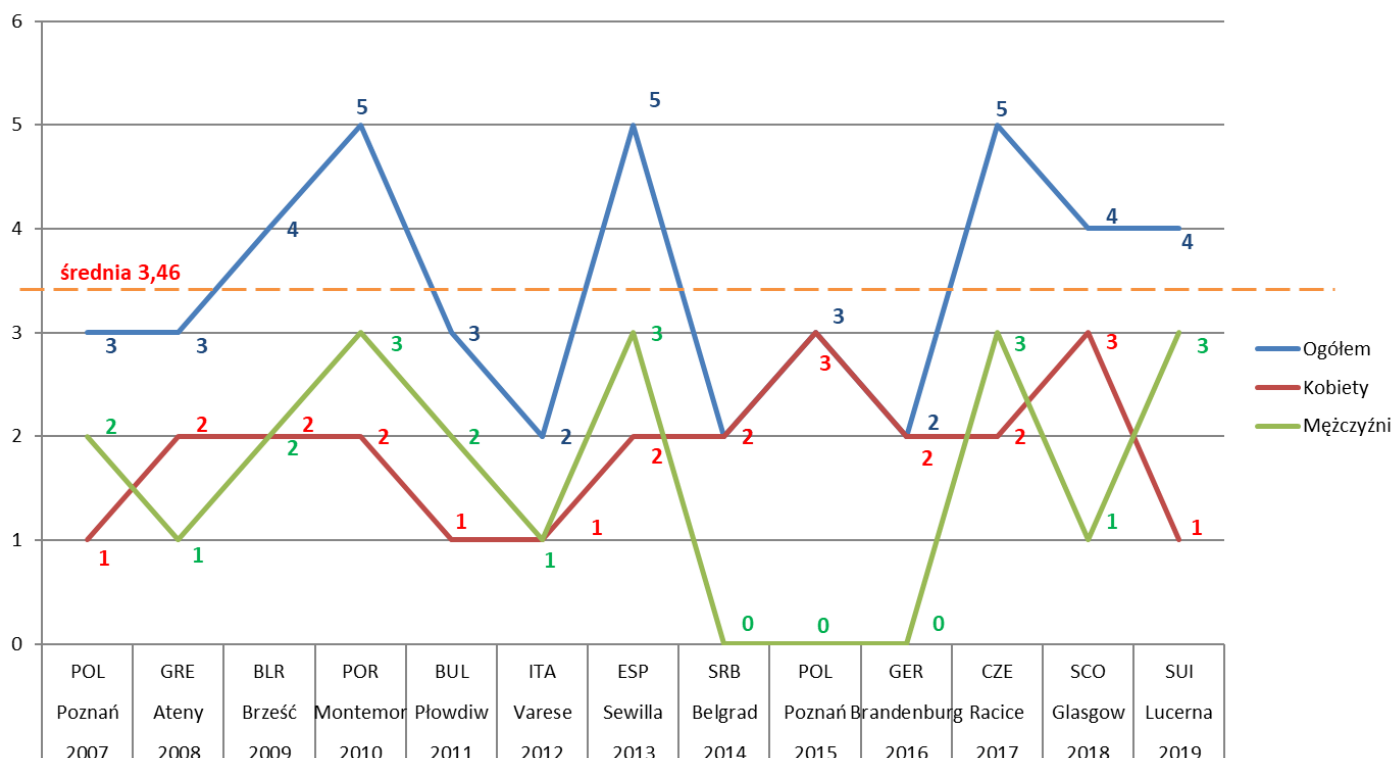
Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2	Holandia	2
3-6	Francja, Niemcy, Polska , Węgry	1

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-4	Holandia	100	2/2
	Polska		1/1
	Węgry		1/1
	Włochy		3/3
5	Francja	50	1/2
6	Niemcy	33,3	1/3

- Cztery z sześciu federacji, które zdobyły medale w konkurencjach „nieolimpijskich” miały skuteczność 100%, tzn. zgłosiły do Mistrzostw Europy tylko osady na najwyższym poziomie.

ILOŚĆ MEDALI ZDOBYWANYCH PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY W LATACH 2007-2019



Na trzynastu Mistrzostwach Europy rozegranych po wznowieniu po 34-letniej przerwie, aż sześciokrotnie nasza reprezentacja zdobywała cztery lub pięć medali. Średnia wynosi obecnie 3,46, czyli można stwierdzić, że tegoroczny start utrzymał się w naszym dobrym poziomie. W

konkurencjach kobiecych w każdym Mistrzostwach mieliśmy co najmniej jeden medal i tak też się stało tym razem, natomiast w konkurencjach męskich wyrównaliśmy do największych naszych osiągnięć czyli reprezentacja zdobyła trzy medale.

Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	5 – 1 – 1
2	Holandia	2 – 3 – 2
3	Włochy	2 – 2 – 3
4	Rumunia	1 – 4 – 1
5-6	Polska	1 – 2 – 1
	Wielka Brytania	
7-8	Białoruś	1 – 0 – 1
	Hiszpania	
9-11	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Irlandia	
	Węgry	
12	Szwajcaria	0 – 2 – 1
13	Francja	0 – 1 – 1
14-17	Belgia	0 – 0 – 1
	Czechy	
	Rosja	
	Ukraina	

- Podobnie jak w roku ubiegłym w siedemnastu rozegranych konkurencjach złote medale zdobyło 11 federacji. Pod tym względem świetny występ jakościowo zanotowali Niemcy, którzy wygrali aż pięć konkurencji. Holendrzy i Włosi wygrali po dwie konkurencje, a osiem innych federacji (w tym Polska) wygrało po jednej konkurencji.
- Polska z jednym złotym, dwoma srebrnymi i jednym brązowym zajęła w klasyfikacji medalowej, wspólnie z Wielką Brytanią piąte miejsce, czyli o dwie pozycje wyżej niż w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy. Można śmiało stwierdzić, że nasza reprezentacja należy obecnie do elity europejskiego wioślarstwa.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	2 – 1 – 0
2	Rumunia	1 – 3 – 0
3	Holandia	1 – 1 – 1
4	Włochy	1 – 0 – 2
5-7	Białoruś	1 – 0 – 0
	Hiszpania	
	Irlandia	
8	Szwajcaria	0 – 1 – 1
9-10	Francja	0 – 1 – 0
	Wielka Brytania	
11-14	Czechy	0 – 0 – 1
	Polska	
	Rosja	
	Ukraina	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	3 – 0 – 1
2-3	Holandia	1 – 2 – 1
	Włochy	
4	Polska	1 – 2 – 0
5	Wielka Brytania	1 – 1 – 1
6-7	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Węgry	
8	Rumunia	0 – 1 – 1
9	Szwajcaria	0 – 1 – 0
10-13	Belgia	0 – 0 – 1
	Białoruś	
	Francja	
	Hiszpania	

- W konkurencjach kobiecych Polska w ubiegłym roku znalazła się na podium państw zdobywających w nich medale, a w tym roku chwila słabości i nieuwagi i oto z jednym brązowym medalem jesteśmy w grupie na szarym końcu rankingu.
- Mężczyźni w naszej reprezentacji tym razem wyręczyli kobiety. W zeszłym roku to oni tylko z jednym brązowym medalem zajęli ostatnie trzynaste miejsce, a w tym roku z trzema (w tym jeden złoty) znaleźli się na czwartym miejscu.
- Ponownie jak w roku ubiegłym w ośmiu konkurencjach kobiecych złote medale zdobyło siedem państw i tylko tym razem Niemki dwukrotnie stawały na najwyższym podium.
- W dziewięciu konkurencjach męskich także podobnie jak w roku ubiegłym siedem państw rozdzieliło pomiędzy siebie złote medale i tylko Niemcy zdobyli więcej niż jeden medal.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	5 – 0 – 1
2	Holandia	2 – 2 – 1
3	Rumunia	1 – 4 – 1
4	Wielka Brytania	1 – 2 – 1
5	Polska	1 – 1 – 1
6-7	Białoruś	1 – 0 – 1
	Hiszpania	
8-9	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Irlandia	
10	Włochy	0 – 2 – 2
11	Szwajcaria	0 – 2 – 1
12	Francja	0 – 1 – 0
13-16	Belgia	0 – 0 – 1
	Czechy	
	Rosja	
	Ukraina	

- W klasyfikacji medalowej konkurencji olimpijskich Polska reprezentacja znalazła się ponownie jak w roku ubiegłym na piątym miejscu.
- W pierwszej piątce przed naszą reprezentacją wymienili się dwie reprezentacje. Francuzów i Norwegów, którzy w ubiegłym roku mieli po dwa złote medale zastąpili Niemcy i Brytyjczycy.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	2 – 0 – 0
2	Rumunia	1 – 3 – 0
3	Holandia	1 – 1 – 0
4-6	Białoruś	1 – 0 – 0
	Hiszpania	
	Irlandia	
7	Szwajcaria	0 – 1 – 1
8-9	Francja	0 – 1 – 0
	Wielka Brytania	
10	Włochy	0 – 0 – 2
11-14	Czechy	0 – 0 – 1
	Polska	
	Rosja	
	Ukraina	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	3 – 0 – 1
2-3	Holandia	1 – 1 – 1
	Wielka Brytania	
4	Polska	1 – 1 – 0
5	Chorwacja	1 – 0 – 0
6	Włochy	0 – 2 – 0
7	Rumunia	0 – 1 – 1
8	Szwajcaria	0 – 1 – 0
9-11	Belgia	0 – 0 – 1
	Białoruś	
	Hiszpania	

- Podobnie jak klasyfikacji ogólnej, również w konkurencjach olimpijskich nasze reprezentacje zamieniły się miejscami: kobiety spadły w stosunku do ubiegłego roku z trzeciego na jedenaste miejsce wśród kobiet, a mężczyźni awansowali z 11-12 na czwarte.
- Wśród medalistek konkurencji kobiecych Brytyjki drugi rok pod rząd zdobyły tylko jeden srebrny medal. Widać, że Brytyjki także przechodzą pewnego rodzaju zmianę pokoleniową. Z biegiem lat wykruszyły się zawodniczki, które korzystając ze specjalnego programu i dodatkowego finansowania zapewniały ich reprezentacji wiele medali przez szereg lat.
- Niedosyt po zeszłym roku muszą odczuwać Francuzi i Norwegowie. Ich sztandarowe męskie załogi, które w ubiegłym roku zdobyły złote medale i zapewniły im miejsce na podium w klasyfikacji medalowej w tym roku jakby byli na razie bez formy.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2 – 0 – 1
2	Węgry	1 – 0 – 0
3	Holandia	0 – 1 – 1
4-5	Niemcy	0 – 1 – 0
	Polska	
6	Francja	0 – 0 – 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1 – 0 – 0
2	Niemcy	0 – 1 – 0
3	Holandia	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

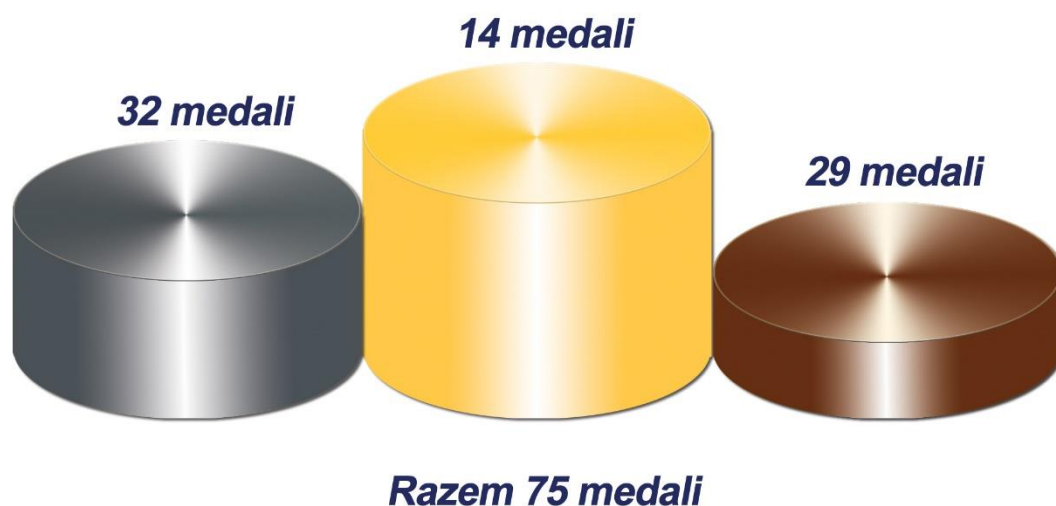
Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1 – 0 – 1
2	Węgry	1 – 0 – 0
3-4	Holandia	0 – 1 – 0
5	Polska	
		Francja

- Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji „nieolimpijskich” ponownie znaleźli się Włosi. Jest to na tyle zrozumiałe, że rozgrywane były tylko trzy konkurencje wagi lekkiej. Włosi mają szeroką rzeszę wiostujących w klubach zawodników nie zawsze o parametrach typowo wioślarskich, a przy tym trzeba pamiętać, że jest to nacja „południowców” wcześniej dojrzewającej młodzieży zawsze zgłaszają w konkurencjach wagi lekkiej komplet załóg, zdobywając w tej kategorii szereg medali. Szczególnie jest to widoczne w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata kiedy to na początek wyścigów finałowych, kiedy rozgrywane są głównie konkurencje „nieolimpijskie”.

Polscy wioślarze w całej historii zdobyli 75 medali w Mistrzostwach Europy Seniorów, z czego większość bo 45 medali zdobyli po wznowieniu ich rozgrywania, po 34 – letniej przerwie od 2007 roku.

Obecny rozkład wszystkich medali na poszczególne kolory przedstawia zamieszczone poniżej podium.

MISTRZOSTWA EUROPY SENIORÓW



Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	72
2	Niemcy	71
3	Włochy	65
4	Wielka Brytania	58
5	Rumunia	56
6	Polska	40
7	Szwajcaria	29
8	Białoruś	25
9	Hiszpania	23
10	Dania	20
11-12	Chorwacja, Francja	19
13	Rosja	18
14	Ukraina	17
15	Czechy	15
16	Irlandia	13
17	Austria	11
18	Węgry	9
19	Grecja	7
20-21	Belgia, Litwa	6
22-23	Norwegia, Serbia	5
24	Turcja	4
25	Słowenia	3
26-27	Estonia, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	39
2	Rumunia	37
3	Niemcy	27
4-5	Wielka Brytania, Włochy	24
6	Szwajcaria	19
7-8	Białoruś, Rosja	14
9	Dania	12
10	Polska	11
11-12	Francja, Hiszpania	10
13-14	Irlandia, Ukraina	9
15	Czechy	8
16	Grecja	7
17	Austria	6
18	Litwa	5
19	Chorwacja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	44
2	Włochy	41
3	Wielka Brytania	34
4	Holandia	33
5	Polska	29
6	Rumunia	19
7	Chorwacja	18
8	Hiszpania	13
9	Białoruś	11
10	Szwajcaria	10
11-12	Francja, Węgry	9
13-14	Dania, Ukraina	8
15	Czechy	7
16	Belgia	6
17-19	Austria, Norwegia, Serbia	5
20-22	Irlandia, Rosja, Turcja	4
23	Słowenia	3
24-26	Estonia, Litwa, Słowacja	1

- W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 629 punktów przy rozgrywaniu tak jak w Glasgow 17 konkurencji. W wioślarstwie każda federacja do mistrzostw może zgłosić w poszczególnych konkurencjach po jednej osadzie. Tak, więc w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów przy pełnej reprezentacji maksymalnie mogłaby zdobyć 153 punkty.
- Pięć pierwszych w tabeli punktacji drużynowej reprezentacji miało w sumie ponad połowę (51,2%) wszystkich możliwych do zdobycia punktów.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy punkty zdobywały załogi 27 federacji z 37 uczestniczących (73%).
- Punktację drużynową wygrali tym razem Holendrzy, którzy jednym punktem wyprzedzili Niemców. W rozbiciu na płeć te dwa kraje podzieliły się pozycjami liderów. W konkurencjach kobiecych najlepsze okazały się Holenderki, a w męskich Niemcy.
- Polscy wioślarze od lat utrzymują się w czołówce federacji biorących udział w Mistrzostwach Europy Seniorów. Jednak w tegorocznych Mistrzostwach Europy nie był to jakiś oszałamiający występ naszej reprezentacji. Tym razem nasza reprezentacja znalazła się na szóstym miejscu z 40 punktami, kiedy w ubiegłym roku byliśmy na czwartym. Polska zdobyła 14 punktów mniej niż w roku ubiegłym i 15 mniej niż w 2017 roku, gdzie było razem pięć medali.
- Tym razem ton w naszej reprezentacji nadawały osady męskie, czego nie było od kilku już lat.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	60
2	Holandia	59
3	Rumunia	56
4	Wielka Brytania	54
5	Włochy	41
6	Polska	33
7	Białoruś	25
8	Szwajcaria	22
9	Hiszpania	20
10-11	Dania, Ukraina	17
12-13	Chorwacja, Rosja	14
14-16	Czechy, Francja, Irlandia	13
17	Grecja	7
18-20	Austria, Belgia, Litwa	6
21	Serbia	5
22	Norwegia	4
23-24	Estonia, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	37
2	Holandia	33
3	Wielka Brytania	24
4	Niemcy	20
5	Włochy	15
6-7	Białoruś, Szwajcaria	14
8	Polska	11
9-10	Francja, Rosja	10
11-14	Dania, Hiszpania, Irlandia, Ukraina	9
15	Grecja	7
16-17	Austria, Czechy	6
18	Litwa	5
19	Chorwacja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	40
2	Wielka Brytania	30
3-4	Holandia, Włochy	26
5	Polska	22
6	Rumunia	19
7	Chorwacja	13
8-9	Białoruś, Hiszpania	11
10-12	Dania, Szwajcaria, Ukraina	8
13	Czechy	7
14	Belgia	6
15	Serbia	5
16-18	Irlandia, Norwegia, Rosja	4
19	Francja	3
20-22	Estonia, Litwa, Słowacja	1

- Punktację drużynową w konkurencjach olimpijskich dla odmiany wygrali Niemcy, o jeden punkt wyprzedzając Holendrów.
- Punktowało łącznie 24 federacje co stanowi łącznie 66,7% wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy w konkurencjach Olimpijskich.
- Na tym tle nasza reprezentacja w konkurencjach olimpijskich wypadła niemal identycznie jak ogólnie. Zajęła także szóste miejsce, a w ubiegłym roku było czwarte miejsce. W konkurencjach męskich mieliśmy w tym roku dokładnie taką samą ilość punktów co w roku ubiegłym i podobnie piąte miejsce, a straciliśmy niestety w konkurencjach kobiecych aż 16 punktów przez co spadliśmy z trzeciego miejsca na ósme.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	24
2	Holandia	13
3	Niemcy	11
4	Węgry	9
5-6	Polska, Szwajcaria	7
7	Francja	6
8-9	Austria, Chorwacja	5
10-12	Rosja, Turcja, Wielka Brytania	4
13-15	Dania, Hiszpania, Słowenia	3
16	Czechy	2
17	Norwegia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	9
2	Niemcy	7
3	Holandia	6
4	Szwajcaria	5
5	Rosja	4
6	Dania	3
7	Czechy	2
8	Hiszpania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	15
2	Węgry	9
3-4	Holandia, Polska	7
5	Francja	6
6-7	Austria, Chorwacja	5
8-10	Niemcy, Turcja, Wielka Brytania	4
11	Słowenia	3
12-13	Hiszpania, Szwajcaria	2
14	Norwegia	1

- W konkurencjach „nieolimpijskich” tradycyjnie punktację drużynową wygrali Włosi.
- Identyfikacja jak w roku ubiegłym siedemnaście federacji tym razem z 37 wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy (co stanowi 46%), a 74% z tych federacji, które miały swoje osady w konkurencjach „nieolimpijskich” zdobyło punkty w tych konkurencjach.
- Dla polskiej reprezentacji punkty w tym roku zdobył skifista wagi lekkiej, a w ubiegłym roku dla odmiany skifistka. W tym roku siedem punktów za srebrny medal dało nam piąte miejsce, a w ubiegłym roku pięć punktów za czwarte miejsce dawało 10 miejsce. Z siedmioma punktami w nieolimpijskich konkurencjach męskich Polska zajęła 3-4 miejsce.

Poniżej zestawiono miejsca naszej reprezentacji ogółem oraz kobiet i mężczyzn w Mistrzostwach Europy Seniorów od 2007 roku, czyli od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie. Jak widać lepsze miejsca drużynowo zajmowaliśmy już kilkakrotnie. W pierwszych w 2007 roku, ale tam należy pamiętać była stosunkowo mała frekwencja, a niektóre czołowe europejskie federacje w ogóle nie wystartowały, w Portugalii w 2010 roku, kiedy to ze względu na miejsce i termin rozgrywania Mistrzostw Świata w Nowej Zelandii większość najlepszych osad naszej reprezentacji potraktowała te Mistrzostwa Europy, jako imprezę główną kończącą sezon oraz w ubiegłym roku poolimpijskim, w którym zdobyliśmy pięć medali.

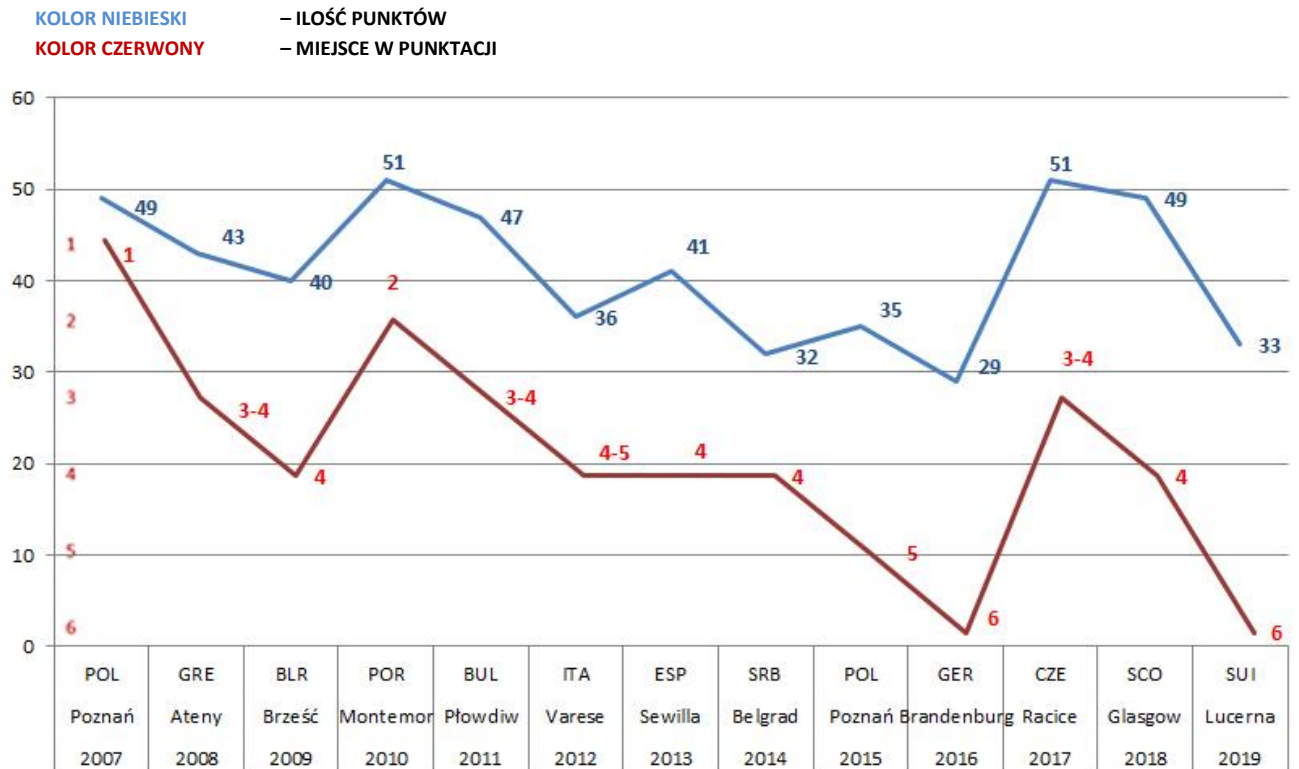
**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2019**

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	I	4	1
2008 Ateny	III-IV	3	6
2009 Brześć	IV	6	4
2010 Montemor	II	2-3	2
2011 Płowdiw	III-IV	7	2
2012 Varese	IV-V	6-7	4
2013 Sewilla	IV	4	5
2014 Belgrad	IV	4-5	8-9
2015 Poznań	V	4	11
2016 Brandenburg	VI	5	10
2017 Racice	V	5	3
2018 Glasgow	IV	3	5
2019 Lucerna	VI	8	5

- Analizując powyższą tabelę należy zwrócić uwagę, że nasza reprezentacja w Mistrzostwach Europy prezentuje zawsze wysoki poziom sportowy i w punktacji drużynowej poza wyjątkami zajmuje pozycję w pierwszej szóstce w rankingu uczestniczących państw. Jest to wynik dobrego, a przede wszystkim skutecznego szkolenia centralnego w większości przez bardzo doświadczonych trenerów.

Natomiast poniżej na jednym diagramie umieszczono dwa wykresy obrazujące miejsca oraz ilości punktów zdobywanych w Mistrzostwach Europy Seniorów w poszczególnych latach w okresie ich rozgrywania od wznowienia w 2007 roku.

MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2019 W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH



II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LUCERNIE

Tegoroczne Mistrzostwa Europy rozegrane zostały w szwajcarskim mieście Lucernie na torze regatowym rozłożonym na jeziorze Rotsee. Lucerna jest dla wioślarzy z całego świata czymś w rodzaju „mekki” – uroczym miejscem, gdzie wszyscy wioślarze z ogromną radością przyjeżdżają ze sobą rywalizować. Tu każdego roku tradycyjnie rozgrywany jest finałowy Puchar Świata i tutaj rozgrywane są co cztery lata (z niewielkimi wyjątkami) Finałowe Regaty Kwalifikacyjne do Igrzysk Olimpijskich. W Lucernie co pewien okres odbywają się światowe imprezy główne. Ostatnie Mistrzostwa Świata Seniorów rozegrane zostały w 2001 roku.

Lucerna jest stolicą kantonu o tej samej nazwie w centralnej Szwajcarii ma 61 tys. Mieszkańców. Położona jest na zachodnim brzegu Jeziora Czterech Kantonów, nad zatoką, po obu stronach rzeki Reuss u stóp góry Pilatus. Miasto powstało z osady założonej w VIII w. przy klasztorze benedyktynów. Lucerna jest ośrodkiem turystyczno – wypoczynkowym o międzynarodowej sławie i XXI w. stała się jednym z najszybciej rozwijających się miast w Szwajcarii. Jezioro Rotsee na którym rozgrywane są regaty jest idealne dla niemal idealnego ścigania się w wioślarstwie. Jego wielkość i kształt umożliwia rozłożenie sześciu torów wioślarskich osłoniętych od wiatru. Jezioro Rotsee jest rezerwatem przyrody z bogatą różnorodnością flory i fauny. Jego brzegi to całoroczny teren rekreacyjny dla dużej liczby mieszkańców. Niemal nad brzegiem jeziora mieści się ostatnio przebudowane i odnowione stosunkowo niewielkie Centrum Wioślarstwa o które oparta jest cała organizacja regat międzynarodowych. Na regatach w Lucernie jest ciasno, ale przez tak uroczo, że na nie zjeżdża się z sentymentem również cała rzesza byłych czołowych zawodników Świata.

Polska reprezentacja od lat mieszka w Lucernie w tym samym hotelu Flora nieopodal dworca kolejowego i urokliwego, charakterystycznego dla samego miasta, drewnianego mostu Kaplicznego. Hotel posiada wysoki standard czterogwiazdkowy. Wszystkie posiłki reprezentacja spożywa w hotelowej restauracji, a na tor dochodzi pieszo lub podjeżdża miejskim autobusem. W hotelu jest zabezpieczona salka w której rozstawione są przywiezione z Polski stoły do masażu, urządzenia fizykoterapii oraz ergometry do porannego rozruchu.

Zawodnicy polskiej reprezentacji wioślarskiej po zakończeniu zgrupowania w COS-OPO Wałcz w niedzielę 26 maja rozjechali się do swoich domów. Na Mistrzostwa Europy wylecieli we wtorek 28 maja bezpośrednim samolotem z Warszawy do Zurichu i dalej autokarem przejechali do Lucerny. Po mistrzostwach w poniedziałek 3 czerwca tą samą drogą wrócili do kraju.

W trakcie Mistrzostw Europy panowała piękna słoneczna pogoda z temperaturą ok. 26-28 stopni z niewielkim sprzyjającym wiatrem.

Mistrzostwa rozegrane zostały wg systemu Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA zgodnie z harmonogramem:

- | | |
|---------------------|---|
| Piątek 31 maja | - przedbiegi i repasaże w konkurencjach powyżej 12 zgłoszeń |
| Sobota 1 czerwca | - repasaże i półfinały oraz finały C i D |
| Niedziela 2 czerwca | - Finały B i A |

Przed rozpoczęciem zawodów w czwartek 30 maja w centrum Lucerny nad Jeziorem Czterech Kantonów przy Sali Koncertowej odbyło się uroczyste otwarcie Mistrzostw Europy.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LUCERNIE

W trakcie rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie panowały dobre, można by powiedzieć sprzyjające warunki do rozegrania sprawiedliwych regat na poziomie mistrzowskim. Jak już zaznaczono na początku tor na jeziorze Rotsee jest między innymi dlatego wysoko ceniony, że istnieje małe ryzyko popsucia rywalizacji w torze jak to miało miejsce chociażby w tym roku w finałowym Pucharze Świata w Rotterdamie wyjątkowo rozegranym poza Lucerną z powodu umiejscowienia właśnie w niej Mistrzostw Europy. Z tego powodu pojawiło się szereg pretensji i zastrzeżeń krajów pozaeuropejskich.

Poniżej w tabelach dokonano zestawienia najlepszych światowych i europejskich rezultatów osiągniętych dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie najlepsze światowe czasy notowane są jedynie w trakcie Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata, natomiast najlepsze europejskie rezultaty notowane są tylko podczas Mistrzostw Europy, czyli tak naprawdę są najlepszymi czasami Mistrzostw Europy. Do nich dostawiono najlepsze rezultaty osiągnięte w tegorocznych Mistrzostwach Europy oraz na jakim etapie i kto je osiągnął. Podobnie w przypadku złotych medalistów oraz odpowiednie wyniki polskich osad startujących w Lucernie.

- Najstarszym rekordowym rezultatem w konkurencjach olimpijskich ciągle jest trzynastoletni rezultat Mistrzyni Olimpijskiej z Pekinu w skifie Bułgarki Rumyany Neykovej, osiągnięty w 2002 roku.
- Z siedemnastu rozegranych w Lucernie konkurencji aż siedem najlepszych światowych rezultatów zostało osiągniętych w 2014 roku na torze Bosban w Amsterdamie, a cztery na torze Malta w Poznaniu (trzy w 2017 i jeden w 2016 roku) oraz dwa na torze Rotsee w Lucernie i to właśnie te tory przy sprzyjającym wietrze dają największą możliwość osiągnięcia takich rezultatów.
- Z trzynastu rozegranych dotąd Mistrzostw Europy najwięcej najlepszych osiągniętych dotąd rezultatów osiągnięto w tym roku w Lucernie – osiem, cztery w 2014 roku w Belgradzie, trzy w 2015 roku w Poznaniu i po jednym w innych mistrzostwach.
- W tegorocznych Europy na 17 rozegranych konkurencji, w dziewięciu, najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w finałach A (rozegranych w trzeci dzień mistrzostw, w niedzielę), co jest pewnego rodzaju prawidłowością przy w miarę porównywalnych warunkach atmosferycznych, gdyż to w finałach do walki stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji, a poza tym jest to już końcowa walka o medale. W pięciu konkurencjach już w pierwszych wyścigach konkurencji – w przedbiegach (rozegranych w piątek), a w trzech w półfinałach (rozegranych w drugi dzień mistrzostw w sobotę). Stąd potwierdza się teza o równych warunkach w trakcie całych Mistrzostw Europy w Lucernie.
- W trzynastu konkurencjach najlepszy rezultat konkurencji osiągnęła inna osada niż jej zwycięzca, a tylko w czterech inne osady.
- Wśród jedenastu polskich osad startujących w Lucernie tylko dwie z nich uzyskało najlepsze swoje rezultaty w swoich finałach (czwórki bez sterniczki kobiet i mężczyzn).

Natomiast dwie w przedbiegach (skifista Natan Węgrzycki-Szymczyk i czwórka podwójna kobiet), cztery w repasażach (dwójka bez sterniczki kobiet, dwójka podwójna kobiet, dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn i męska ósemka), a trzy w półfinale (skifista wagi lekkiej oraz dwójka podwójna i czwórka podwójna mężczyzn). Z tego zestawienia, oczywiście przy porównywalnych warunkach można wyciągnąć wnioski na jakim etapie załogi stoczyły największą swoją walkę w tegorocznych Mistrzostwach Europy.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Europy w Lucernie do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)		
1	M4x	3,49
2	M8+	4,27
3	LW2x	4,37
4	LM2x	7,22
5	W4x	7,24
6	LW1x	7,99
7	W8+	9,33
8	M2x	9,76
9	W4-	10,48
10	W2x	11,92
11	LM4x	12,46
12	M4-	13,15
13	M2-	13,67
14	W1x	15,47
15	LM1x	15,97
16	M1x	16,27
17	W2-	22,83

- Kolorem czerwonym zaznaczono konkurencje nieolimpijskie.
- Najbardziej zbliżony najlepszy rezultat konkurencji rozgrywanych na Mistrzostwach Europy w Lucernie do nieoficjalnego rekordu światowego, czyli najlepszego czasu uzyskanego w danej konkurencji miała holenderska męska czwórka podwójna, holenderska męska ósemka i dwójka podwójna wagi lekkiej Białorusinek.
- Z drugiej strony najbardziej oddalony od światowego rekordu był najlepszy rezultat w kobiecej dwójce bez sterniczki.
- Jedyny najlepszy rezultat swojej konkurencji w Lucernie z polskich osad uzyskała męska dwójka podwójna i znalazł się on w tym zestawieniu w środku tabeli.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik europejski	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:24.63	2010 Montemor	BLR Karsten	7:23.18 Finał A	IRL	-	IRL	7:23.18	-
M1x	6:30.74	2017 Poznań	NZL Manson	6:41.65	2015 Poznań	CRO Martin	6:47.01 Przedbieg	NED	6:51.55 Przedbieg	GER	6:47.32	7:00.14 Finał C
W2-	6:49.08	2017 Poznań	NZL Prendergast/Gowler	6:58.28	2015 Poznań	GBR Glover/Stanning	7:11.91 Półfinał	ITA	7:14.85 Repasaż	ESP	7:14.14	7:24.48 Finał B
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:21.75	2014 Belgrad	SRB Savic/Bogicevic	6:22.17 Półfinał	CRO	-	CRO	6:22.46	-
W2x	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	6:46.50	2014 Belgrad	POL Fularczyk/Madaj	6:49.23 Finał A	GER	7:06.83 Repasaż	GER	6:49.23	7:10.50 Finał B
M2x	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:07.75	2017 Racice	BLR Mihal/Pavukou	6:09.48 Półfinał	POL	6:09.48 Półfinał	POL	6:13.51	6:13.51 Finał A
W4-	6:14.36	2014 Amsterdam	NZL	6:28.15	2019 Lucerna	NED	6:24.84 Finał A	NED	6:32.37 Finał A	NED	6:24.84	6:32.37 Finał A
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR	5:46.86	2014 Belgrad	GBR	5:51.01 Finał A	GBR	5:53.90 Finał A	GBR	5:51.01	5:53.90 Finał A
LW2x	6:47.69	2016 Poznań	NED Paulis/Head	6:53.39	2019 Lucerna	BLR Ianina/Furman	6:52.06 Przedbieg	BLR	-	BLR	6:58.69	-
LM2x	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:11.38	2015 Poznań	FRA Delayre/Azou	6:12.58 Finał A	GER	6:20.22 Repasaż	GER	6:12.58	6:23.22 Finał B
W4x	6:06.84	2014 Amsterdam	GER	6:14.64	2019 Lucerna	GER	6:14.08 Przedbieg	GER	6:16.23 Przedbieg	GER	6:16.69	6:20.24 Finał B
M4x	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR	5:41.18	2019 Lucerna	NED	5:35.75 Finał A	NED	5:47.49 Półfinał	NED	5:35.75	5:52.09 Finał B
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	5:59.83	2012 Varese	ROU	6:03.49 Finał A	ROU	-	ROU	6:03.49	-
M8 +	5:18.68	2017 Poznań	GER	5:22.95	2019 Lucerna	NED	5:22.95 Przedbieg	NED	5:40.90 Repasaż	GER	5:25.68	-

KONKURENCJE NEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik europejski	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	7:32.45	2019 Lucerna	ITA Cesarini	7:32.45 Finał A	ITA	-	ITA	7:32.45	-
LM1x	6:43.37	2018 Płowdiw	GER Osborne	6:51.72	2014 Belgrad	POR Fraga	6:57.00 Finał A	HUN	6:57.26 Półfinał	HUN	6:57.00	6:58.98 Finał A
LM4x	5:42.75	2014 Amsterdam	GRE	5:55.25	2019 Lucerna	FRA	5:55.21 Przedbieg	FRA	-	ITA	5:55.48	-

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Europy w Lucernie do najlepszego dotychczas rezultatu Mistrzostw Europy konkurencji (sek.)		
1	W4-	- 15,13
2	M4x	- 6,13
3	LM4x	- 5,76
4	W1x	- 1,45
5	LW2x	- 1,33
6	M8+	- 1,28
7	LW1x	- 0,67
8	W4x	- 0,56
9	M2-	0,42
10	LM2x	1,20
11	M2x	1,73
12	W2x	2,73
13	W8+	3,66
14	M4-	4,15
15	LM1x	5,28
16	M1x	5,36
17	W2-	13,63

- Kolorem czerwonym zaznaczono konkurencje nieolimpijskie.
- W trakcie rozgrywania Mistrzostw Europy w Lucernie poprawiono najlepsze rezultaty Mistrzostw Europy ośmiu konkurencjach. Najbardziej spektakularnie dokonano tego w żeńskiej czwórce bez sterniczki. Nie dość, że dokonywano tego trzykrotnie (najpierw Rumunki w przedbiegu, a potem dwukrotnie Holenderki – w drugim przedbiegu i jeszcze w finale zdobywając złoty medal), to jeszcze poprawiono stary rezultat aż o 15,13 sek. Znacząco też poprawili stare rezultaty w Holendrzy w męskiej czwórce podwójnej i francuska czwórka podwójna wagi lekkiej w drugim przedbiegu. Co ciekawe, że późniejsi Mistrzowie Europy w tej konkurencji – w pierwszym przedbiegu też poprawili na chwilę stary rekord.
- Nieznacznie poprawiono stare najlepsze czasy Mistrzostw Europy w czwórce podwójnej kobiet (0,56 sek.) i jedyńce wagi lekkiej kobiet (0,67 sek.).
- Natomiast najbliżej najlepszego dotąd rezultatu w Mistrzostwach Europy byli Chorwaci w dwójce bez sternika.
- Zdecydowanie najslabszym rezultatem był najlepszy czas w dwójce bez sterniczki kobiet

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Lucernie do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	W4x	9,39
2	M2x	9,76
3	LM2x	14,86
4	M4x	15,23
5	M4-	16,04
6	LM1x	16,23
7	W4-	18,01
8	M1x	20,81
9	M8+	22,22
10	W2-	25,77
11	W2x	29,52

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Lucernie(sek.)		
1	M2x	0
2	LM1x	0,26
3	W4x	2,15
4	M4-	2,89
5	W2-	2,94
6	M1x	4,54
7	W4-	7,53
8	LM2x	7,64
9	M4x	11,74
10	W2x	17,6
11	M8+	17,95

- Wśród najlepszych rezultatów polskich osad startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy najbliższej najlepszego światowego czasu była czwórka podwójna kobiet i męska dwójka podwójna wagi otwartej, a zdecydowanie najdalej żeński debel wagi otwartej, żeńska dwójka bez sterniczki, męska ósemka i skifista.
- Porównując natomiast najlepsze rezultaty polskich osad do najlepszych rekordowych rezultatów uzyskanych na Mistrzostwach Europy to na czele znalazła się męska dwójka podwójna wagi otwartej, gdyż w Lucernie go ustanowiła oraz skifista wagi lekkiej Artur Mikołajczewski, a na końcu tego zestawienia Kobięca dwójka podwójna wagi otwartej i męska ósemka.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Europy o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnic rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szоста osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

Kolorem czerwonym zaznaczono konkurencje nieolimpijskie.

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	W8+	0,06	1	M1x	0,40	1	M2x	4,33	1	W1x	6,01
2	M2x	0,09	2	M2x	0,45	2	LM4x	4,65	2	LM2x	6,62
3	M1x	0,19	3	LM4x	1,57	3	LW2x	5,36	3	W2-	7,59
4	W4x	0,39	4	W1x	1,67	4	W1x	5,96	4	LM4x	7,95
5	W1x	0,86	5	W2-	2,08	5	W2-	6,32	5	M4x	8,22
6	M8+	0,87	6	W4x	2,13	6	LM2x	6,49	6	M2-	10,33
7	W2x	1,33	7	W2x	2,15	7	W8+	6,62 (I-IV ost.)	7	LW2x	10,68
8	LM2x	1,37	8	M8+	2,29	8	M4x	7,50	8	W4x	10,85
9	W2-	1,38	9	W8+	2,89	9	W2x	7,72	9	M4-	11,35
10	LM4x	1,41	10	LM2x	2,93	10	M1x	8,27	10	LM1x	11,98
11	LW2x	1,60	11	M2-	3,85	11	M4-	8,32	11	M2x	12,36
12	LW1x	1,72	12	LW2x	3,94	12	LW1x	8,74	12	W2x	12,51
13	LM1x	1,98	13	LW1x	4,14	13	M8+	9,58	13	W4-	12,85
14	M2-	2,07	14	M4-	5,07	14	M2-	9,98	14	LW1x	13,98
15	M4-	2,89	15	LM1x	5,27	15	W4x	10,02	15	M8+	18,69
16	W4-	3,08	16	M4x	6,14	16	LM1x	11,79	16	M1x	23,96
17	M4x	4,44	17	W4-	7,53	17	W4-	12,10			

- Najbardziej zaciętą walkę o złoty medal stoczyły w ósemkach kobiet Rumunki z Brytyjkami, ale też nie mniej dramatyczną w dwójkach podwójnych wagi otwartej mężczyzn Polacy ze Szwajcarami i Rumunami. Podobnie w męskim skifie Niemiec Oliver Zeidler z Holendrem Stefem Broeninkiem i Białorusinem Pilipem Pavukou.
- Najpewniej zaś złoty medal, z największą przewagą, zdobyli Holendrzy w męskiej czwórce podwójnej wyprzedzając na mecie drugich Włochów o 4,44 sek.

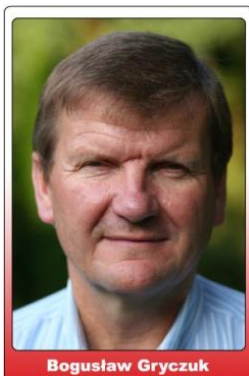
- Najciaśniej w trefie medalowej na metę wpłynęli skifisci wagi otwartej i męskie deble także wagi otwartej, a z drugiej strony najbardziej rozciągniętymi w strefie medalowej obiece czwórki bez sterniczki i męskie czwórki podwójne.
- W całym finale A najbliższej siebie na metę wpłynęły męskie deble wagi otwartej z wyjątkiem ostatnich Francuzów, notabene ubiegłorocznych Mistrzów Świata i Europy w tej konkurencji.
- Zwracając uwagę na niedawnych mistrzów swojej konkurencji, to z bardzo dużą stratą na metę (z największą stratą ze wszystkich konkurencji) w stosunku do piątego miejsca i do całej czołówki przyptynał Czech Ondrej Synek – wielokrotny medalista Mistrzostw Świata i Igrzysk Olimpijskich.
- Bardzo dużą stratą na mecie zanotowali ostatni w finale Włosi w męskiej ósemce.
- Natomiast najbliższej siebie wpłynęły na metę skifistki. Wygrała ubiegłoroczna Mistrzyni Świata, pochodząca z Łotwy, a obecnie Irlandka Sanita Puspure, ale za nią przyptynały w odległości sześciu sekund wszystkie pozostałe i wszystkie utytułowane skifistki.

Podsumowując ocenę poziomu sportowego tegorocznych Mistrzostw Europy trzeba podkreślić, że w sprzyjających warunkach atmosferycznych poziom był niezwykle wyrównany, niech świadczy o tym fakt, że aż w sześciu finałach złoty medalista wygrywał różnicą niepełnej sekundy i w aż ośmiu konkurencjach uzyskano lepsze rezultaty niż we wszystkich poprzednich Mistrzostwach Europy. Było także wiele niespodzianek na poszczególnych etapach rywalizacji i trzeba powiedzieć, że także po części z udziałem polskich osad. Do pozytywów w naszej reprezentacji należy zaliczyć złoty medal dwójki podwójnej z młodym debiutantem w grupie seniorów na „szlaku”, jak również srebrny medal „rutyniarzy” wprawdzie, ale niemal debiutantów w czwórce bez sternika. Natomiast do negatywów to powrót bez jakiegokolwiek medalu kobiecej czwórki podwójnej, ostatnie miejsce w finale B żeńskiej dwójki podwójnej czy start dopiero w finale C skifisty Natana Węgrzyckiego-Szymczyka.



IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY



Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy



Jolanta Chwalbińska

Lekarz



Rafał Kuczera

Fizjoterapeuta



Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta



Łukasz Ryder

Fizjoterapeuta



Trener LW2x



Trener LM1x i LM2x



Trener M4-



Trener M1x



Trener W2x, W2- W4x i W4-



Trener M2x i M4x



Trener współpracujący
przy grupie kobiet
wagi otwartej



Trener współpracujący
przy wioślach krótkich
mężczyzn



Trener M8+

I. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Barański Fabian	20 lat	WTW Włocławek
Ziętarski Mirosław	26 lat	AZS UMK Toruń



Trenerzy klubowi:

Krzysztof Gabryelewicz	– WTW Włocławek
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	– trener główny
Robert Sycz	– trener asystent

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – 4 miejsce (M.Biskup – M.Ziętarski)
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – 8 miejsce (M.Biskup – M.Ziętarski)

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 10-12.05. – *Puchar Świata – Płowdiw (Bułgaria)*
2 miejsce na 13 startujących osad (w składzie D. Czaja/A. Wicenciak)
4 miejsce na 13 startujących osad (w składzie Sz. Pośnik/M. Zawojski)

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie zgłoszono 19 osad. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało trzynaście dwójek podwójnych mężczyzn. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwie pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży także po dwie pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe osady walczyły w półfinale C/D. Z dwóch półfinałów A/B i dwóch C/D po trzy pierwsze dwójki zdobywały odpowiednio awans do finałów A i C. Pozostałe pozostały odpowiednio w finale B i D.

- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Francuzi przed Rumunami i Brytyjczykami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli także Francuzi przed Szwajcarami i Nowozelandczykami.

Zestawienie naszej osady to efekt wewnętrznych kwalifikacji na Centralnych Regatach Wiosennych w końcu kwietnia w Poznaniu. Dwudziestoletni zawodnik Fabian Barański – ubiegłoroczny brązowy medalista Młodzieżowych Mistrzostw Świata i srebrny medalista Młodzieżowych Mistrzostw Europy w dwójkach podwójnych, wygrał miejsce w dwójce w rywalizacji z etatowym dotychczas jej członkiem - Mateuszem Biskupem. A przecież polska dwójka podwójna to V-ce Mistrzowie Świata z przed dwóch lat. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w wyniku zatrucia zajęli dopiero ósme miejsce, ale to już przeszłość i w tym nowym sezonie wydaje się, że wszystko wraca na swoje miejsce.

Polska dwójka w tegorocznych Mistrzostwach Europy wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A i trzykrotnie odniosła zwycięstwo. Od pierwszego startu w eliminacjach ME z wspólnie z Mirosławem Ziętarskim pokazywali wartości pozwalające optymistycznie patrzeć na ich występ. W przedbiegu za najgroźniejszych przeciwników mieli Holendrów i nowy zestaw litewskiej, zawsze bardzo groźnej dwójki. Prowadzili od startu do mety, ale na całym dystansie stoczyli bardzo wyrównaną walkę z dwójką holenderską, odnosząc ostatecznie zwycięstwo o 0,22 sek. Był to zarazem trzeci rezultat wszystkich czterech przedbiegów.



W półfinale w jednym wyścigu ponownie trafili na Litwinów, ubiegłorocznych V-ce Mistrzów Świata – Szwajcarów, ubiegłorocznych V-ce Mistrzów Europy – Rumunów i nową nadzieję Niemców w tej konkurencji. W tym wyścigu Polacy prowadzenie oddali Szwajcarom tylko na pierwszych pięciuset metrach, natomiast dalej to oni nadawali ton walki w tym półfinale. Uzykali przy tym najlepszy rezultat fazy półfinałowej. Do finału ku ogólnym zaskoczeniu ekipy niemieckiej nie awansowała ich osada i Utytułowani Litwini.

Scenariusz finału okazał się być kopią wyścigu półfinałowego. Kolejność na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu była niemal identyczna, jedynie przeciwnicy o wiele bardziej zdeterminowani do samej mety. Jednak polska dwójka po dobrej i wyrównanej walce obronili pierwszą pozycję. Wśród pokonanych w tym finale osad byli Mistrzowie Świata - Francuzi i V-ce Mistrzowie Świata - Szwajcarzy. Niewielki rozmiar zwycięstwa (0,09 sek. nad Szwajcarami) i (0,45 sek. nad Rumunami) jest wprawdzie miernikiem bardzo wyrównanego

poziomu, ale jednocześnie zmusza do zastanowienia się nad poszukiwaniem być może jeszcze mocniejszego zestawienia dwójki. Taka możliwość istnieje w zestawieniu pary Ziętarski/Biskup, która w poprzednich latach bardzo dobrze spisywała się na głównych imprezach.



- Złotymi medalistami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostali Polacy przed Szwajcami i Rumunami.

Zadanie wynikowe: do 8 miejsca

Osiągnięty rezultat: złoty medal

II. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN

LM1x

Nazwisko i imię

Mikołajczewski Artur

Wiek

29 lat

Klub

Gopło Kruszwica



Trener klubowy:

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 10-12.05. – Puchar Świata – Płowdiw (Bułgaria)
2 miejsce na 10 startujących osad (Miłosz Jankowski)

W tej „nieolimpijskiej” konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie zgłoszono 17 skifistów wagi lekkiej. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało czternastu skifistów. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwóch pierwszych jedynkarzy zdobywało bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzech pierwszych skifistów uzupełniło dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostali w finale C walczyli o miejsca 13-17. Z dwóch półfinałów po trzech pierwszych skifistów stanęło do walki o medale w finale A. Pozostali w finale B walczyli o miejsca 7-12.

- Mistrzem Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji był Szwajcar Michael Schmid przed Włochem Martino Goretti i Brytyjczykiem Samuelem Mottram.
- Mistrzem Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji był Niemiec Jason Osborne przed Szwajcarem Michaeliem Schmid i Amerykaninem Andrew Campbell Jr.

Artur Mikołajczewski jest obecnie najmocniejszym skifistą w Polsce w wadze lekkiej mężczyzn. Niestety cały sezon 2018 miał stracony dla startów z powodu własnej niefrasobliwości i związanych z tym kłopotów antydopingowych. Na podstawie jego możliwości fizycznych, oceny startu w Centralnych Kontrolnych Regatach Otwarcia Sezonu w Poznaniu pod koniec kwietnia tego roku i tego jak startował w jedynce wagi lekkiej w sezonie 2017 na arenie międzynarodowej w tej konkurencji można było liczyć na medal.

Polak w Mistrzostwach Europy w Lucernie wystartował trzy razy: w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno dwa razy pierwsze miejsce i drugie w finale. W przedbiegu, w którym startował Artur Mikołajczewski faworytem wyścigu był Węgier, który wygrał pierwsze regaty Pucharu Świata w Płowdiw. Pierwsze dwie osady kwalifikowały się do półfinałów. Polak rozegrał wyścig w swoim stylu. Po minięciu półmetka zaatakował prowadzącego od startu Węgra, w wyniku czego objął prowadzenie na trzysta metrów przed metą i wygrał przedbieg. Potwierdził tym samym, że będzie należał do grona faworytów. Uzyskał przy tym drugi rezultat tej fazy eliminacji, gdyż w trzecim przedbiegu Słoweniec Rajko Hrwat był szybszy o 0,25 sek.



Faworytami wyścigu półfinałowego na podstawie wyników przedbiegu był Polak i Włoch – ubiegłoroczny V-ce Mistrz Europy w tej konkurencji. Zgodnie z przewidywaniami ci dwaj zawodnicy od startu walczyli o przewożenie w tym biegu. Po starcie minimalnie prowadził Włoch, a Artur Mikołajczewski na prowadzenie wyszedł w okolicach półmetka. Następnie kontrolował przeciwników pewnie wygrywając wyścig. Uzyskał przy tym najlepszy rezultat fazy półfinałowej 1,64 sek. lepszy od zwycięzcy drugiego półfinału – Węgry Petera Galambosa.

Faworytami wyścigu finałowego na podstawie fazy eliminacyjnej Mistrzostw Europy w Lucernie byli więc Węgry, Polak i Włoch. I zgodnie z oczekiwaniami to właśnie ta trójka zawodników zdobyła przewagę już po pierwszych 500m, a walkę o zwycięstwo do końca stoczyli Artur Mikołajczewski z Węgrem Peterem Galambosem. Kiedy na 500m przed metą Artur objął prowadzenie wydawało się, że powtórzy się scenariusz z przedbiegu. Lecz w finale okazało się, że Węgry zachował więcej sił na finiszu. Na 100m przed metą finiszowym sprintem odzyskał prowadzenie i zdobył złoty medal. Polak pewnie zajął drugie miejsce i zdobył po raz pierwszy medal na Mistrzostwach Europy w konkurencji jedyńki wagi lekkiej mężczyzn.

To ogromny sukces Artura Mikołajczewskiego, chociaż oczekiwany i trochę spodziewany.

Mimo sukcesu w tej konkurencji Artur walczy o miejsce w dwójce podwójnej wagi lekkiej mężczyzn. Więc jego ewentualny start w tej konkurencji podczas Mistrzostw Świata jest jeszcze niepewny, a w tym momencie byłby jednym z kandydatów do medalu w jedyńce wagi lekkiej mężczyzn.

- Złotym medalistą tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji został Węgry Peter Galambos przed Arturem Mikołajczewskim i Włochem Martino Goretim.

Zadanie wynikowe: do 3 miejsca

Osiągnięty rezultat: srebrny medal

III. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYŹN

M4-

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Brzeziński Marcin	35 lat	WTW Warszawa
Burda Mikołaj	37 lat	Lotto Bydgoscia
Szapkowski Michał	30 lat	Zawisza Bydgoszcz
Wilangowski Mateusz	28 lat	Wisła Grudziądz



Marcin Brzeziński



Mikołaj Burda



Michał Szpakowski



Mateusz Wilangowski

Trenerzy klubowi:

Michał Jeżewski	– WTW Warszawa
Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia
Przemysław Konecki	–Zawisza Bydgoszcz
Krzysztof Zieliński	– Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – nie startowała
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – 7 miejsce

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 10-12.05. – *Puchar Świata – Płowdiw (Bułgaria)*
1 miejsce na 7 startujących osad

Do tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 15 osad, natomiast na starcie ostatecznie stanęło 14 czwórek. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało dwanaście męskich czwórek bez sternika. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów. Ostatnie dwie czwórki rywalizowały ostatecznie w finale C o podział miejsc 13-14. Po trzy pierwsze czwórki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Rumuni przed Brytyjczykami i Francuzami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Australijczycy przed Włochami i Brytyjczykami.

Obecny skład polskiej reprezentacyjnej czwórki bez sternika jest oparty na zawodnikach, którzy wiele lat wiosłowali w ósemce i zdobyli w niej między innymi brązowy medal Mistrzostw Świata Seniorów w 2014 roku. Polska ósemka kwalifikowała się do czterech pod rząd Igrzysk Olimpijskich począwszy od 2004 roku. We wszystkich startach olimpijskich ósemki pływał w niej najstarszy członek obecnej czwórki bez sternika – Mikołaj Burda. Niestety w ostatnich latach coś negatywnego zaczęło się dziać wewnątrz tej ósemki, a szczytem był rok ubiegły, kiedy to polska we wszystkich startach w kolejnych Pucharach Świata i na końcu w Mistrzostwach Europy przyływała na końcu stawki. Postanowiono zakończyć starty międzynarodowe ósemki i wśród jej zawodników przeprowadzić dodatkową selekcję, aby wyłonić najszybciej pływający skład osobowy pod kątem ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów w Płowdiw. Po niespełna dwutygodniowym wspólnym treningu tak wyłoniony skład miał ogromne szanse na wejście do finału, ale ostatecznie niewiele zabrakło i osada wygrała finał B. W okresie przygotowawczym z przyczyn osobistych zmienił się jeszcze jeden z zawodników w składzie czwórki, co jeszcze bardziej wzmocniło siłowo osadę.

W Mistrzostwach Europy w Lucernie polska czwórka bez sternika mężczyzn wystartowała trzykrotnie: w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując trzy razy drugie miejsce.

W przedbiegu Polacy spotkali się z szóstą osadą ubiegłorocznych Mistrzostw Świata – Niemcami oraz Serbami i Austriakami. Od startu do mety płynęli na drugim miejscu, cały dystans walcząc z Niemcami, ale ostatecznie przegrali o 1,09 sek. Uzyskali ogólnie trzeci rezultat wszystkich trzech przedbiegów, ale należało zauważyć, że w niespełna dwóch sekundach swoje rezultaty miało aż siedem czwórek. Wskazywało to na bardzo wyrównaną stawkę osad i zapowiadało ostrą walkę o medale.

W półfinale nasza czwórka spotkała się w bezpośredniej walce z trzecią (Wielką Brytanią) i piątą (Rumunią) czwórką ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów oraz „bardzo solidną” czwórką Szwajcarów. Polacy przewodzący stawce ponad ¾ dystansu, ale na finiszu nieco osłabli i dali się wyprzedzić ostro finiszującym Brytyjczykom. Nasza czwórka tym razem uzyskała drugi rezultat obu wyścigów półfinałowych co było dobrym prognostykiem przed walką o medale. Niespodzianką tego półfinału był brak kwalifikacji do finału Rumunów czy Szwajcarów, których świetnym finiszem wyprzedziła czwórka Ukrainy. Podobnego wyczynu w drugim półfinale w drugim półfinale dokonali Białorusini, którzy także ostrym sprintem na finiszu stanęli na drodze do finałowego awansu Holendrom czy Francuzom.



W finale walkę o złoty medal najlepiej chyba taktycznie rozegrali ubiegłoroczni brązowi medaliści Mistrzostw Świata – Brytyjczyki, którzy tylko na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu minimalnie ustępowali prowadzącym w tym momencie Niemcom o 0,57 sek. i Polakom o 0,03 sek. Potem już objęli prowadzenie, którego nie oddali do samego końca. Natomiast nasza czwórka przez ponad 1700 metrów toczyli walkę z jednej strony z Brytyjczykami o zwycięstwo, a z drugiej strony z Niemcami o utrzymanie drugiego miejsca. Ostatecznie ulegli Brytyjczykom o 2,89 sek. i pokonali Niemców o 2,18 sek. Czwarte miejsce zajęła świetnie dysponowana w tych mistrzostwach Ukraina, która bezpośrednio pokonała ubiegłorocznych V-ce Mistrzów Świata w tej konkurencji – Włochów.

Pozytywna jest ocena startu polskiej czwórki dotycząca poziomu sportowego, jak również techniki wiosłowania. Osada rozwijała się z wyścigu na wyścig. Odkrywała w sobie zadowolenie z wysiłku i wspólnego wiosłowania. Zawodnicy zaczynają rozumieć się bez słów, a sytuacja w torze wywiera odpowiednią reakcję zachowawczą. Występ czwórki napawa optymizmem w perspektywie dalszych startów w Pucharach Świata, jak również w dalszym spojrzeniu na kwalifikacje olimpijskie.

W porównaniu do ubiegłorocznego finału Mistrzostw Świata, w finale Mistrzostw Europy zabrakło osad Holandii i Rumunii, a srebrni medaliści Mistrzostw Świata - Włosi zajęli piąte miejsce.

Kolejne starty w Pucharach Świata dadzą załodze i trenerowi odpowiedź na pytanie, jaką kroczyć drogą i w jakim kierunku zmierzają.

- Złotymi medalistami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostali Brytyjczyki przed Polakami i Niemcami.

Zadanie wynikowe: do 6 miejsca

Osiągnięty rezultat: srebrny medal

IV. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET

W4-

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Chabel Monika	27 lat	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	27 lat	Lotto Bydgoscia
Michałkiewicz Olga	25 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	24 lata	Lotto Bydgoscia



Trenerzy klubowi:

- Michał Kozłowski – Lotto Bydgoscia
- Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

- Jakub Urban – trener główny
- Michał Kozłowski – trener asystent

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – 3 miejsce
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – 5 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Lucernie zgłoszono dziewięć czwórek bez sterniczki.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało dziewięć czwórek bez sterniczki kobiet. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, a następnie jednego uzupełniającego repasażu. Przy czym z każdego z tych wyścigów dwie pierwsze czwórki zdobywały prawo startu w finale A w walce o medale.

- Mistrzyniami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji były Rosjanki przed Rumunkami i Polkami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Amerykanki przed Australijkami i Rosjankami.

W tym składzie zawodniczki startowały na Mistrzostwach Świata w Sarasocie w 2017 gdzie zdobyły srebrny medal i w poprzednim sezonie. Obecny sezon jest kolejnym, w którym załoga pływa w takim samym składzie, jednak po perypetiach ze sterowaniem w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata zmieniono jednak ustawienie w łodzi. W tej chwili załoga pływa w tzw. „ustawieniu włoskim”, co charakteryzuje się tym, że dwie zawodniczki siedzące w środku załogi

mają wiosła po tej samej stronie. System taki stosuje się, gdy osada nie płynie prosto w torze podczas wyścigu, a strony się przeciągają. Należy zaznaczyć, że Mistrzostwa Europy w Lucernie były pierwszym startem międzynarodowym dla tej załogi w tym sezonie, ponieważ w Pucharze Świata w Plovdiv zawodniczki z założenia nie uczestniczyły.

W Mistrzostwach Europy w Lucernie polska czwórka bez sterniczki wystartowała dwukrotnie: w przedbiegu i finale A.

Polki w przedbiegu zajęły drugie miejsce i zapewniły sobie bezpośredni awans do finału. Wygrały Rumunki, które jak cała reprezentacja Rumunii były dobrze przygotowane szybkościowo do Mistrzostw Europy. Rumunki w tym wyścigu pobiły nieoficjalny rekord Europy tej konkurencji. Nasza osada ma jeszcze spore rezerwy w tym zakresie, ponieważ jest to przecież dopiero początek sezonu. W drugim przedbiegu wygrały Holenderki przed Dunkami. Nasza czwórka uzyskała czwarty rezultat obu przedbiegów. Wymienione 4 osady zapewniły sobie awans do finału, a po repasażu dołączyły do nich Rosjanki oraz osada z Wielkiej Brytanii. W zaistniałej sytuacji po bezpośrednim z przedbiegu awansie do finału należało dokładnie zaplanować odpoczynek i bardzo skupić się na odpowiednim treningu i utrzymaniu gotowości startowej. Wcale nie jest to łatwiejsze od udziału w repasażu i uczestniczeniu w wyścigach dzień po dniu.



Jednak jak się okazało w tym przypadku gotowość startowa, fizyczna i psychiczna nie została obniżona, a polska osada zmotywowana stanęła do walki o medale.

W finale od startu do mety prowadziły Holenderki, które w tym wyścigu poprawiły najlepszy europejski rezultat w tej konkurencji ustanowiony w przedbiegu przez czwórkę Rumunek. Holenderki wygrały też pierwszy w tym roku Puchar Świata w Plovdiv. W tym momencie była to osada bardzo dobrze dysponowana, przygotowana i szybko pływająca jak na początek sezonu. Polki od początku wyścigu płynęły na medalowej - trzeciej pozycji i na finiszu broniły brązowego medalu przed ostro atakującymi Dunkami. Drugie były Rumunki, które wygrały z naszą czwórką również w przedbiegu. Jednak zauważalny był brak skutecznego finiszu nad którym osada musi jeszcze sporo popracować w dalszej części sezonu.

Należy podkreślić bardzo dobrą mobilizację startową i opanowanie w osadzie. Zawodniczki kolejny raz pokazały dobrą organizację startową oraz konsekwentną realizację zadań w trakcie wyścigu. Mistrzostwa Europy były pierwszymi zawodami w nowym ustawieniu odsadni w łodzi

jak również zawodniczek. Miejsca poszczególnych osób w łodzi uległy zmianie, a jednak pomimo tego załoga bardzo dobrze radziła w torze i bez żadnych kompleksów czy niepewności. Ustawienie to sprawdziło się na tyle, że już nie ma problemów z kierunkiem płynięcia w torze. Jednak poprzez te zmiany cały czas są drobne problemy z równowagą łodzi, ale w trakcie sezonu przy wyeliminowaniu drobnych błędów poszczególnych zawodniczek sytuacja zostanie opanowana. Bardzo cieszy fakt, iż są to trzecie z rzędu zawody Mistrzostwa Europy, z których ta załoga wraca z medalem i z pewnością to dobry prognostyk na początek sezonu.

- Złotymi medalistkami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostały Holenderki przed Rumunkami i Polkami.

Zadanie wynikowe: do 3 miejsca

Osiągnięty rezultat: brązowy medal

V. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIET

W4x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Kobus-Zawojcka Agnieszka	29 lat	AZS AWF Warszawa
Springwald Maria	28 lat	AZS AWF Kraków
Wieliczko Marta	25 lat	Wisła Grudziądz
Zillmann Katarzyna	24 lata	AZS UMK Toruń



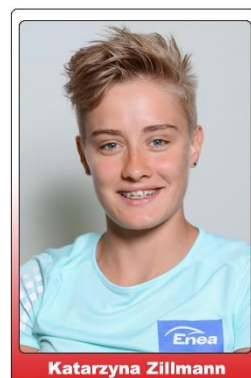
Agnieszka Kobus



Maria Springwald



Marta Wieliczko



Katarzyna Zillmann

Trenerzy klubowi:

Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Iwona Wójcik-Pietruszka	– AZS AWF Kraków
Jakub Urban	– Wisła Grudziądz
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban	– trener główny
Michał Kozłowski	– trener asystent

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – złoty medal
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – złoty medal

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie zgłoszono osiem czwórek podwójnych kobiet, a w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało ich jedenaście. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywają bezpośredni awans do finału A. Następnie z jednego repasażu cztery pierwsze czwórki uzupełniają sześćosadową stawkę walczących o medale. Pozostałe dwie załogi w finale B walczą o miejsce siódme.

- Mistrzyniami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji były Polki przed Ukrainkami i Holenderkami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Polki przed Niemkami i Holenderkami.

Nasza osada przystąpiła do Mistrzostw Europy w dobrej dyspozycji przygotowując się do nich bardzo intensywnie z uwagi na długi czas do Mistrzostw Świata i możliwość zrobienia dwóch szczytów formy w sezonie. Wydawało się, że dodatkowym drugim atutem przygotowań był brak obowiązku startowania w I edycji Pucharu Świata, z czego trener osady skorzystał z uwagi na lepszy, nie przerywany cykl przygotowań co zaowocowało kompletnym i rzetelnym przygotowaniem do Mistrzostw Europy. Bardzo dobrą dyspozycję naszej załogi potwierdzały czasy uzyskiwane podczas testów w COS OPO Wałcz na dystansach zbliżonych do startowego jak również treningi bezpośrednio na torze w Lucernie.



Polki w tegorocznych Mistrzostwach Europy wystartowały dwukrotnie: w przedbiegu i finale A.

Do przedbiegu nasza czwórka została rozstawiona tak szczęśliwie, że nie trafiła na żadną ze swoich największych konkurentek. uwagi na liczbę zgłoszonych osad, odbyły się dwa przedbiegi i dwa repasaże. W wyniku tego wygrały swój wyścig pewnie prowadząc od startu do mety. Miały przy tym najlepsze czasy trzech z czterech pięćsetek. Był to jednak dopiero trzeci rezultat obu przedbiegów, a w pierwszym przedbiegu rywalizujące z Holenderkami – Niemki uzyskały nowy najlepszy rezultat w tej konkurencji w Europie. Należy dodać, że w I edycji Pucharu Świata w Płowdii ze zgłoszonych na Mistrzostwa Europy załóg w tej konkurencji startowała tylko osada

Holandii. Niemki i Polki uzyskały bezpośredni awans do finałowej rozgrywki, a z repasażu kolejno doszły Holenderki, Ukrainki, Brytyjki i Rumunki.

Warunki na torze w czasie regat były zmienne, a w samym finale A dominował wiatr wzdłuż toru. Polki do startu w finale przystąpiły rozluźnione, z dobrym i pozytywnym nastawieniem co zapowiadało wyrównaną walkę do samego końca. Trzeba pamiętać, że najsilniejsze osady w tej konkurencji są właśnie w Europie, w związku z czym mistrzostwa naszego kontynentu rozgrywane są na najwyższym, możliwym na tę porę sezonu poziomie. Od początku wyścigu finałowego nasza załoga płynęła wg. wcześniejszych założeń taktycznych. W stawce, nie wychylając się za bardzo przed resztę załóg celem poprowadzenia wyścigu w drugiej części dystansu czym Polki zastąpiły w poprzednim sezonie. Linie 500 metrów minęły na pierwszym miejscu minimalnie wyprzedzając o 0,31 sek. czwórkę Niemek i 1,17 sek. Holenderek. Na półmetku minimalnie, bo o 0,44 sek. pierwsze były, będące w świetnej dyspozycji na tych Mistrzostwach Niemki przed razem płynącymi Polkami i Holenderkami. Niestety na trzeciej pięćsetce Polki zaczęły tracić dystans do czwórek Niemiec i Holandii, a niebezpiecznie do naszej osady zaczęła zbliżać się pozostająca ponad łódkę z tyłu czwórka z Ukrainy. Linie mety nasza osada przekroczyła na czwartej pozycji, nie potrafiąc odrobić strat do Niemek i Holenderek, ale i nie broniąc się skutecznie przed atakiem czwórki z Ukrainy.

Po analizie tego startu wydaje się, że decyzja odpuszczenia I edycji Pucharu Świata była błędna. Mimo, niewielkiej liczebnie obsady dałby możliwość poczucia stresu startowego i mobilizacji startowej, co mogło być przyczyną porażki w Mistrzostwach Europy. Na nią składa się być może zbyt wielka pewność siebie przez poczucie swojej dobrej dyspozycji po dobrze przepracowanym okresie przed Mistrzostwami Europy. Z uwagi na to, iż ostatni start naszej załogi był we wrześniu ubiegłego roku podczas Mistrzostw Świata w Płowdiv zawodniczki stwierdziły, że zapomniały jak bardzo trzeba się zmęczyć, aby wygrywać regaty o czym mogły by się przekonać choćby startując w I edycji Pucharu Świata. Straconych w sensie dobrego wyniku regat, jakiego każdy się spodziewał po tej załodze się niestety nie da się odrobić, ale należy wyciągnąć wnioski by w przyszłości przy tak długim odstępie czasu między poważnymi startami, dać możliwość osadzie rywalizacji i poczucia rytmu startowego w jakichkolwiek regatach międzynarodowych. Ubiegłoroczne Mistrzostwa Europy w Glasgow polska czwórka wygrała z dużą przewagą nad resztą zgłoszonych załóg z uwagi na to iż była w rytmie regatowym, a Mistrzostwa Europy były jej już czwartym startem międzynarodowym w tamtym sezonie i przystępowały do niego z dużym bagażem doświadczeń startowych zdobytych podczas poprzedzających je trzy Puchary Świata. W ubiegłorocznych startach załoga również notowała nieudane starty, gdzie kończyła regaty nawet na szóstym miejscu pozostając daleko za stawką, a sezon skończyła zdobywając tytuł Mistrzyń Świata. Pozostaje więc nam czekać i liczyć na to, że to był najgorszy wynik tej osady w tym sezonie ponieważ od Mistrzyń Europy i Świata wymaga się lepszych występów.

- Złotymi medalistkami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostały Niemki przed Holenderkami i Ukrainkami.

Zadanie wynikowe: do 3 miejsca

Osiągnięty rezultat: 4 miejsce

VI. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Jankowski Miłosz	29 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Kowalski Jerzy	31 lat	Gopło Kruszwica



Trenerzy klubowi:

- Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – 5 miejsce
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – 8 miejsce

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 10-12.05. – Puchar Świata – Płowdiw (Bułgaria)
2 miejsce na 10 startujących osad (w składzie J. Kowalski/A. Mikołajczewski)

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie zgłoszono 18 osad. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało siedemnaście dwójek podwójnych wagi lekkiej mężczyzn. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwie pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzy pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe w finale C walczyły o miejsca 13-18. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze dwójki stanęły do walki o medale w finale A. Pozostałe w finale B walczyły o miejsca 7-12.

- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Norwegowie przed Irlandczykami i Włochami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Irlandczycy przed Włochami i Belgami.

Polskę reprezentowała dwójka w składzie w którym startowała od dwóch lat, zajmując kolejno czwarte i ósme miejsce w Mistrzostwach Świata Seniorów 2017 i 2018 roku. Niestety polska dwójka podwójna wagi lekkiej, pomimo wielkich sukcesów w tej konkurencji w

poprzednich latach (dwukrotny złoty medal olimpijski dwójki – Robert Sycz z Tomaszem Kucharskim), od 2005 roku, kiedy to R.Sycz i P.Rańda zdobyli brązowy medal Mistrzostw Świata Seniorów w japońskim Gifu nie może stanąć na podium. Kolejne dwójki zdobywają medale Pucharów Świata (w tym złote), a jednak na głównych imprezach mistrzowskich czegoś zawsze brakuje. Obecnie po wycofaniu z programu olimpijskiego czwórki bez sternika wagi lekkiej, światowy poziom dwójki podwójnej jako jedynej konkurencji wagi lekkiej w programie Igrzysk bardzo się rozszerzył i niezwykle wyrównał.

W Lucernie podczas tegorocznych Mistrzostw Europy trener wagi lekkiej - Piotr Buliński postanowił wypróbować kolejną parę zawodników – kandydatów do reprezentacyjnej dwójki. W pierwszym Pucharze Świata w Plovdiv startowała dwójka w składzie: Artur Mikołajczewski – Jerzy Kowalski. Należy pamiętać, że na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro szóste miejsce zajęła osada w składzie Artur Mikołajczewski – Miłosz Jankowski. Tych trzech zawodników zdecydowanie odbiega poziomem od następnych w tej kategorii w kraju.

Polacy w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Lucernie wystartowali cztery razy: w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B.

Niestety w pierwszym dniu zawodów Miłosz Jankowski zasygnalizował niedyspozycję żołądkową, ale pomimo wszystko nie rezygnował z walki.

W przedbiegu polska dwójka trafiła na dwie bardzo silne osady. Nowy zestaw Niemców, oparty o ubiegłorocznego Mistrz Świata w jedynce wagi lekkiej i brązowych medalistów ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w dwójce podwójnej wagi lekkiej – Belgów i to właśnie te dwie osady całkowicie zdominowały ten wyścig. Polacy trochę tradycyjnie jak na ten zestaw zawodników ze startu ruszyli bardzo spokojnie, jakby nieco ospale, licząc na skuteczność swojego finiszu. Niestety na 500 metrów przed metą mieli już 7,05 sek. straty do prowadzących Niemców i 4,77 sek. do drugich, także posiadających świetny finisz – Belgów. Przed Polakami znaleźli się jeszcze rewelacyjnie płynący Słowacy. Ostatecznie skończyło się czwartym miejscem z dziesiątym rezultatem wszystkich trzech przedbiegów, a tylko dwie pierwsze dwójki bezpośrednio awansowały do półfinałów. Polska była cieniem osady, która przyjechała z zamiarem walki o medal. Miłosz Jankowski był błądny i praktycznie niezdolny do startu. Oszczędzał siły na popołudniowy wyścig i tam doszukiwano się szans awansu do półfinału.

Faworytami popołudniowego wyścigu półfinałowego były osady Czech i Polski (odpowiednio 7 i 8 miejsce ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w Plovdiv). Jednak od startu o zwycięstwo walczyły osady Czech, Wielkiej Brytanii, Francji i Polski. Różnica pomiędzy tymi czterema osadami była niewielka i wynosiła 0,67 sek. Pierwszą pięćsetkę najlepszą mieli Brytyjczycy, ale już drugą Polacy. Od półmetka od czołówki nieco odstali Francuzi, a pomiędzy pozostałymi w walce trzema dwójkami różnica wynosiła 0,39 sek. i na 500 metrów przed metą 0,90 sek. Te trzy osady pewnie awansowały do półfinału. Ostateczna kolejność Czechy, Polska, Wielka Brytania. Nasza dwójka straciła do Czechów jedynie 0,24 sek, uzyskując drugi rezultat tej fazy eliminacji. Jednak trzeba dodać, że wszystkie trzy awansujące osady z pierwszego repasażu miały rezultaty niewiele odbiegające. Na potwierdzenie jak bardzo jest to wyrównana poziomem konkurencja może świadczyć fakt, że już na poziomie repasażu w jednej sekundzie na mecie zmieściło się aż sześć osad (cztery z pierwszego i dwie z drugiego repasażu). Miłosz Jankowski w tym wyścigu dał z siebie wszystko. Starczyło na drugie miejsce, ale nie wróżyło to za dobrze w kontekście półfinałowej walki o finał. Tym bardziej, że stan zdrowia nie poprawiał się, a nawet pojawiła się „gorączka”.

Po tak wyczerpujących repesażach, a przy tym dwóch wyścigach pierwszego dnia Mistrzostw Europy żadnej z tych osad nie udało zakwalifikować się do finału. Może najbliżej tego byli Czesi bo przegrali awans tylko o 0,81 sek. Nasza załoga w ogóle nie nawiązała walki w swoim półfinale nawet z teoretycznie słabszymi osadami Austrii i Wielkiej Brytanii. Choć ostatecznie nasza dwójka zajęła czwarte miejsce, to nie było ono odzwierciedleniem sytuacji w torze tylko wynikiem zupełnego tzw. „odpuszczenia” ostatniej pięćsetki przez osady Austrii i Wielkiej Brytanii. Polacy uzyskali dziesiąty rezultat obu półfinałów.



Przed startem w finale B Miłosz Jankowski zgłaszał nieco lepsze samopoczucie choć nadal czuł się osłabiony. W takiej sytuacji ciężko było wytypować w nim faworyta. Przed Mistrzostwami Europy byłaby nim Polska. Mimo wszystko nasza osada rozpoczęła dobrze wyścig prowadząc w zasadzie od startu do mety. Mimo, że na ostatnich 500m brakowało sił to polska dwójka dość pewnie wygrała ten finał B zajmując ostatecznie 7 miejsce.

Nasza osada w tych Mistrzostwach Europy z pewnością nie zaprezentowała pełni swoich możliwości z uwagi na problemy zdrowotne Miłosza Jankowskiego. Z przebiegu przygotowań podczas zgrupowania w COS OPO Wałcz można było wnioskować, że nasi reprezentanci są w bardzo dobrej dyspozycji i z powodzeniem włączą się skutecznie do walki o medale, a tak pozostaje jedynie czekać, że w następnych zawodach Miłosz Jankowski z Jerzym Kowalskim zaprezentują pełnię swoich możliwości.

- Złotymi medalistami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostali Niemcy przed Włochami i Belgami.

Zadanie wynikowe: do 6 miejsca

Osiągnięty rezultat: 7 miejsce

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

M4x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Biskup Mateusz	25 lat	Lotto Bydgoscia
Czaja Dominik	24 lata	AZS AWF Warszawa
Pośnik Szymon	26 lat	AZS AWF Warszawa
Wicenciak Adam	30 lat	KW04 Poznań



Mateusz Biskup



Dominik Czaja



Szymon Pośnik



Adam Wicenciak

Trenerzy klubowi:

Robert Sycz	– Lotto Bydgoscia
Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Mirosław Rewers	– KW 04 Poznań

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	– trener główny
Robert Sycz	– trener asystent

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – 3 miejsce
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – 6 miejsce

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 10-12.05. – Puchar Świata – Płowdiw (Bułgaria)
1 miejsce na 5 startujących osad
(w składzie F. Barański/W. Chabel/M. Ziętarski/M. Biskup)
- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Norwegowie przed Irlandczykami i Włochami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Irlandczycy przed Włochami i Belgami.

Do tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 14 osad. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało dziewięć czwórek podwójnych mężczyzn. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów. Ostatnie dwie

czwórki rywalizowały ostatecznie w finale C o podział miejsc 13-14. Po trzy pierwsze czwórki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Włosi przed Litwinami i Polakami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli także Włosi przed Australią i Ukrainą.

Polska czwórka podwójna startująca w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Lucernie była drugą w tym sezonie próbą, po Pucharze Świata w Plovdiv wyłonienia najszybszego składu, który gwarantowałby skuteczną walkę o medal Mistrzostw Świata, a na pewno zapewniałby zakwalifikowanie się do przyszłorocznych Igrzysk Olimpijskich w Tokio.

Nasza osada w tej konkurencji wystartowała w Lucernie trzy razy; w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując kolejno trzecie, czwarte i pierwsze miejsce.

W przedbiegu na starcie z Polską stanęły czwórki, potocznie określając „z najwyższej półki”. Obok świetnie w tym roku prezentujących się Holendrów, Mistrzowie Olimpijscy – Niemcy, brązowi medalisci Igrzysk Olimpijskich i Mistrzostw Świata 2017 roku – Estońcy i Mistrzowie Świata z 2017 roku Litwini. Nasza osada od startu do mety w tym przedbiegu zajmowała trzecie, premiiowane bezpośrednim awansem do półfinałów miejsce. Jednak odległości, szczególnie do Holendrów były za duże (strata na mecie wynosiła 8,61 sek.). Okazało się, że w tym wyścigu w ogóle w rywalizacji nie liczyły się renomowane czwórki Estonii i Litwy. Polacy osiągnęli dopiero ósmy rezultat wśród wszystkich trzech przedbiegów.



W półfinale przeciwnikami polskiej czwórki ponownie byli Holendrzy oraz ubiegłoroczni Mistrzowie Świata w tej konkurencji – Włosi i niezwykle rutynowani Norwegowie z dwukrotnym złotym medalistą olimpijskim w jedyńce – Olafem Tufte na szlaku. Ten etap regat okazał się niewralgiczny dla całości oceny startu. Po ambitnej walce na całym dystansie, o awans do finału przegrana na finiszu z doświadczoną załogą Norwegii pozbawiła Polaków finału. Zabrakło trochę zimnej kalkulacji, ambicja usztywniła zawodników tak, że do finiszu przystąpili po pełnym wyczerpaniu w torze możliwości energetycznych. Porównanie czasów obydwóch półfinałów określiło poziomy wszystkich czwórek startujących w Mistrzostwach Europy. Polska czwórka

uzyskała czwarty rezultat obu półfinałów, co dawałoby jej miejsce w grupie finałowej. Czas drugiej czwórki, drugiego półfinału czyli osady niemieckiej był gorszy o 0,62 sek, a trzeciej Ukrainy o 1,82 sek. Niestety zajęte czwarte miejsce skazało osadę na finał B i walkę o siódme miejsce.

W finale B bardziej skoncentrowana nasza osada zdecydowanie lepiej rozegrała bieg i w pewnie pokonała przeciwników. Polacy prowadzili od startu do mety i mieli najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek.

W dalszych startach sezonu przewidywane zmiany personalne mogą poprawić jakość startową czwórki. W Mistrzostwach Europy najlepiej prezentowały się medalowe osady z Holandii, Włoch i Wielkiej Brytanii. Pozostałe występujące w Lucernie stanowiły zbliżony poziom, który jest osiągalny dla naszej reprezentacji.

- Złotymi medalistami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Włochami i Wielką Brytanią.

Zadanie wynikowe: do 6 miejsca

Osiągnięty rezultat: 7 miejsce

VIII. DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIEC

W2-

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Sobieszek Monika	24 lata	AZS AWF Kraków
Wierzbowska Anna	29 lat	Lotto Bydgoscia



Trener klubowy:

Iwona Wójcik-Pietruszka – AZS AWF Kraków

Michał Kozłowski – Lotto Bydgoscia

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban – trener główny

Michał Kozłowski – trener asystent

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – 7 miejsce
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – 13 miejsce

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 10-12.05. – Puchar Świata – Płowdiw (Bułgaria)
9 miejsce na 12 startujących osad

Do tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 14 osad. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało dziewięć dwójek bez sterniczki kobiet. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistek. Ostatnie dwie dwójki rywalizują ostatecznie w finale C o podział miejsc 13-14. Po trzy pierwsze dwójki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

- Mistrzyniami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji były Rumunki przed Holenderkami i Włoszkami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Kanadyjki przed Nowozelandkami i Hiszpankami.

Polska dwójka bez sterniczki w tym sezonie pływa w takim samym składzie i ustawieniu w łodzi jak w roku poprzednim. Jest to już drugi sezon wspólnego pływania, a jednak cały czas zawodniczki mają problemy ze zgraniem się w łodzi. Pomiędzy zawodniczkami jest znaczna dysproporcja siły fizycznej i stąd mogą powstawać problemy z optymalnym płynięciem łodzi. Różnią się także ich charakterystyki pracy w wodzie, a w dwójce bez sterniczki jest to niezmiernie istotne. Monika Sobieszek należy do najmłodszych w całej grupie kobiet, stara się wyrównać poziom swojego przygotowania do całej grupy, jednak do pełnego zadowolenia potrzeba na to jeszcze jednego lub dwóch sezonów. Anna Wierzbowska z kolei cały czas ma duże problemy z poprawą swojej techniki wiosłowania. Podobnie i w tym sezonie tą dwójkę czeka dużo pracy w tym zakresie.

Polki w tegorocznych Mistrzostwach Europy wystartowały cztery razy: w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B.

W przedbiegu niestety całkowicie nie nawiązały walki z przeciwniczkami. O ile można jeszcze usprawiedliwiać ten fakt poziomem sportowym Hiszpanek (w połowie ubiegłoroczne brązowe medalistki Mistrzostw Świata Seniorek i późniejsze Mistrzyni Europy w tej konkurencji), czy Greczynek (ubiegłoroczne Mistrzyni Świata Juniorek w tej konkurencji), to przegrana aż o 11,49 sek. do całkowicie nieznanymi Litwinek pozostaje niezrozumiała. Polki od startu do mety płynęły z tyłu na ostatnim miejscu przegrywając do prowadzących do półmetka Greczynkami i dalej Hiszpankami na kolejnych punktach pomiaru czasu co 500 metrów: 3,66 – 6,43 – 12,23 – 17,45 sek. Natomiast do trzeciego - ostatniego premiowanego awansem miejsca: 2,06 – 5,3 – 7,7 – 11,49 sek. Nasze zawodniczki uzyskały przy tym najgorszy rezultat wszystkich trzech półfinałów. Z pewnością końcowa różnica była efektem tzw. „odpuszczenia” i oczekiwania na kolejny dodatkowy etap eliminacji – wyścig repasażowy. Nasza dwójka bez sterniczki pomimo ponownie niezbyt udanego wyścigu końcowym finiszem na tle słabszych przeciwniczek potrafiła sobie zapewnić awans z trzeciego – ostatniego, premiowanego do następnej rundy miejsca. Uległy na mecie Norweżkom – 1 sek. i Rosjankom – 0,71 sek, a wyprzedziły Czeszki i Francuski. W półfinale niestety potwierdziły słabą dyspozycję na tegorocznych Mistrzostwach Europy w tym okresie. Polki od startu do mety zajmowały ostatnią pozycję, a i osiągnięty rezultat był najgorszy w całej stawce dwóch półfinałów. Pozostała więc tylko walka o jak najwyższe miejsce w finale B.

Przed startem finału B wiadomo było ,że będzie to bardzo wyrównany bieg, a nasze zawodniczki miały za zadanie płynąć w stawce i nie dać odpłynąć innym osadom na więcej niż pół długości łodzi, a następnie na finiszu walczyć o jak najlepszą pozycję. W stawce Polki się utrzymały i dość dobrze finiszowały, jednak nie udało się zająć jednego z dwóch pierwszych miejsc w finale B, na którym im zależało ze względu na zapewnienie sobie stypendium. O wyrównanym poziomie tego wyścigu niech świadczy fakt, iż Polkom do pierwszej osady zabrakło 1,8 sekundy , a cała stawka sześciu osad przytępnęła zaledwie w 2,8 sekundy. Ostatecznie Polska dwójka bez sternika zakończyła ten wyścig na czwartym miejscu, a finalnie całe Mistrzostwa Europy na 10 miejscu.



Mistrzostwa Europy były w tym sezonie drugim startem dla tej osady. Po pierwszym Pucharze Świata w Płowdiw wiadomo było na czym muszą się skupić zawodniczki, jednak nie do końca, z różnych względów udało się to zrealizować. Niestety załoga w tym sezonie jeszcze nie zrealizowała zadań związanych z poprawą techniki i równowagi w łodzi. Nad tym drugim elementem trzeba popracować przed kolejnym startem w Pucharze Świata w Poznaniu, ponieważ zawodniczki nie radzą sobie z chwytem wody na chwiejącej się łódce. Drugim elementem jest umiejętność utrzymywania się w stawce w środkowej części dystansu z lepszymi rywalkami. Tam polska załoga traci najwięcej do najlepszych osad. Patrząc z perspektywy startu w Mistrzostwach Europy w Lucernie trzeba stwierdzić, że może być bardzo ciężko o zdobycie kwalifikacji olimpijskiej w tym sezonie, jeżeli zawodniczki nie zaczną pływać około 6 sekund szybciej.

- Złotymi medalistkami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostały Hiszpanki przed Rumunkami i Włoszkami.

Zadanie wynikowe: do 8 miejsca

Osiągnięty rezultat: 10 miejsce

IX. DWÓJKA PODWÓJNA Kobiet

W2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Lemańczyk-Dobrzelał Krystyna	24 lata	AZS AWF Warszawa
Radosz Martyna	28 lat	Lotto Bydgoscia



Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	– Lotto Bydgoscia
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban	– trener główny
Michał Kozłowski	– trener asystent

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – 6 miejsce
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – 8 miejsce

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 10-12.05. – Puchar Świata – Płowdiw (Bułgaria)
4 miejsce na 7 startujących osad

Do tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 15 osad, natomiast na starcie ostatecznie stanęło 14 dwójek. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało osiem dwójek podwójnych kobiet. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistek. Ostatnie dwie dwójki rywalizują ostatecznie w finale C o podział miejsc 13-14. Po trzy pierwsze dwójki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

- Mistrzyniami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji były Francuzki przed Holenderkami i Litwinkami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Litwinki przed Nowozelandkami i Amerykankami.

Polska reprezentacyjna dwójka podwójna to osada, która poprzedni sezon zakończyła dobrym wynikiem w Mistrzostwach Świata w dobrze obsadzonej konkurencji. Dodatkowo osada w optymalnych warunkach końcówkę sezonu kończyła starty z czasami zbliżonymi do czołówki

światowej oscylując w granicach czasów 6:51 – 6:54. Na uwagę zasługiwał również fakt, że w czasie Mistrzostw Świata załozde do wejścia do finału A zabrakło jedynie 0,16 sek. Nasza dwójka przystępowała do startu w Mistrzostwach Europy po wstępnym okresie przygotowań do sezonu, gdzie prezentowała dość wyrównany, może nie najwyższy aktualnie poziom sportowy, który dawał nadzieję, że wraz z biegiem dalszych przygotowań będzie się podnosił czym im bliżej imprezy głównej jaką w tym sezonie są Mistrzostwa Świata, będące zarazem głównymi kwalifikacjami do Igrzysk Olimpijskich w Tokio. Polki wystartowały w Lucernie cztery razy: w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B. Nasza osada trafiła do przedbiegu z utytułowaną osadą Holandii, Mistrzyniami Świata Litwinkami i nowopowstałą osadą Rosji. W tym biegu przez większość dystansu nasza osada była na trzeciej pozycji premiowanej bezpośrednim awansem do półfinałów lecz na ostatnich metrach dała się wyprzedzić osadzie Rosji o 0,01 sek. Jednak uzyskany rezultat okazał się dopiero dwunastym z całej stawki czternastu osad. W konsekwencji zawodniczki były skazane na udział w biegu repasażowym, w którym znowu po desperackiej walce do ostatnich metrów zajęły trzecie, ostatnie premiowane awansem do półfinałów miejsce, wygrywając z osadą Szwajcarii zaledwie o 0,09 sek. Zawodniczki dobrze rozpoczęły ten wyścig, prowadząc na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu po 500 metrach, ale środek dystansu miały słaby co spowodował, że spadły nawet na czwartą pozycję. Jednak najlepszy z całej stawki finisz pozwolił im na dalszy awans.



W półfinale zadaniem naszej osady była przede wszystkim walka o awans do finału A, co teoretycznie przy sprzyjających okolicznościach było do spełnienia. Trener osady brał jednak pod uwagę, że po biegu eliminacyjnym i repasażowym, w których zawodniczki musiały dać z siebie wszystko do ostatnich centymetrów toru, takie zadanie w obecnym okresie – na początku okresu startowego, może być bardzo ciężkie do zrealizowania. Tym bardziej, że w tej konkurencji różnice pomiędzy poszczególnymi załogami były niewielkie. Niestety rzeczywistość pokazała słabość Polek w tych regatach i zawodniczkom jedynie na pierwszym odcinku udawało się nawiązywać kontakt z pozostałymi osadami. Ostatecznie zajęły ostatnie szóste miejsce ze zdecydowanie najłabszym rezultatem obu półfinałów, ustępującego od przedostatniego aż o 10,75 sek. Nie dawało to większych nadziei na lepszy wynik nawet w finale B.

W Finale B dwójka podwójna wg opinii samych zawodniczek dała z siebie na ten czas wszystko i nic więcej nie można było zrobić. Osada zajęła ostatnie szóste miejsce, a w końcowej klasyfikacji

tegorocznych Mistrzostw Europy – dwunaste. Trudno mieć zastrzeżenia do techniki wiosłowania, która była na zadowalającym poziomie. Jedynie dyspozycja fizyczna wynikająca z początku okresu startowego mogła mieć na to wpływ. Przedział czasowy w jakim pływała osada tj. 7:06-7:13 to przedział tej osady z podobnego okresu rok wcześniej. Trudno też porównywać dyspozycję zawodniczek z zeszłorocznymi Mistrzostwami Europy, a tym bardziej z Mistrzostwami Świata ponieważ w obu przypadkach przed przystąpieniem do tych imprez miały za sobą dużo większe doświadczenie startowe, bo były już po trzech edycjach Pucharu Świata.

Pozostaje mieć nadzieję, że w kolejnych startach bariera czasowa, którą będą osiągały będzie się zmniejszała, przez co realne staną się co raz lepsze lokaty o czym przekonał się w poprzednim sezonie. Załoga ta w tym sezonie nie chorowała i nie miała tak długich przerw we wspólnym treningu jak w roku ubiegłym co najprawdopodobniej przełoży się na lepsze rezultaty niż osiągnięte w Lucernie.

- Złotymi medalistkami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostały Niemki przed Rumunkami i Włoszkami.

Zadanie wynikowe: do 8 miejsca

Osiągnięty rezultat: 12 miejsce

X. JEDYNKA MĘŻCZYZN M1x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Węgrzycki-Szymczyk Natan	24 lata	AZS AWF Warszawa



Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – 4 miejsce
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw – 8 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie zgłoszono 25 skifistów. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow startowało osiemnastu skifistów. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie pięciu przedbiegów, z których po czterech pierwszych jedynkarzy zdobywało bezpośredni awans do czterech ćwierćfinałów. Z pozostałych pięciu zawodników z

jednego repasażu czterech pierwszych skifistów uzupełniło dwudziestoczworo-osadową stawkę ćwierćfinałową. Po trzech pierwszych skifistów z każdego ćwierćfinału awansowało do półfinałów A/B, a pozostali do półfinałów C/D. Z dwóch półfinałów A/B i dwóch C/D po trzech pierwszych skifistów zdobywało awans odpowiednio do finału A i C, a pozostali walczyli odpowiednio w finałach B i D.

- Mistrzem Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji był Norweg Kjetil Borch przed Litwinem Mindaugasem Griskonisem i Szwajcarem Romanem Roeoesli.
- Mistrzem Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji był również Norweg Kjetil Borch przed Czechem Ondrejem Synkiem i Litwinem Mindaugasem Griskonisem.

Reprezentujący polskie wioślarstwo w tej konkurencji Natan Węgrzycki-Szymczyk jest naszą nadzieją na medal olimpijski w przyszłości. Mistrz Świata Juniorów w tej konkurencji, a w następnych czterech latach kolejno drugi-trzeci-drugi-trzeci skifista Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Zajął siódme miejsce w Igrzyskach Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro, a w Mistrzostwach Świata Seniorów od 2015 roku kolejno zajmował miejsca: 2015-dziewiąte, 2017-ósmo, 2018-ósmo. Od 2014 roku studiował na Uniwersytecie Berkeley w Kaliforni w USA, gdzie przede wszystkim trenował i startował na uczelnianej ósemce, na wioślach długich. Niestety z każdym rokiem coraz cięższy było przestawianie się zawodnika z treningu i startów w ósemce na wioślach długich na treningi i starty w jedyńce na wioślach krótkich. Pojawiały się nowe problemy techniczne i proces ten z roku na rok się wydłużał. Po skończeniu studiów w USA zgodnie z planem zawodnik miał się poświęcić kompleksowym przygotowaniom do kwalifikacji olimpijskich do Igrzysk w Tokio, ale otrzymał stypendium i podjął kolejne studia na Uniwersytecie Cambridge w Wielkiej Brytanii, gdzie system przygotowań był bardzo podobny, tzn. przede wszystkim na ósemce w kontekście słynnego wyścigu Uniwersytetów - Boat Race.

Natan Węgrzycki-Szymczyk wystartował w tegorocznych Mistrzostwach Europy czterokrotnie: w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale B.

W pierwszym swoim starcie na Mistrzostwach Europy w Lucernie, w przedbiegu Polski skifista za przeciwników miał siódmego skifistę ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów – Duńczyka Sverri Nielsena, z którym w ubiegłym sezonie nie udało się mu wygrać; pływającego w poprzednim sezonie w piątej czwórce podwójnej Mistrzostw Świata Seniorów – Holendra Stefa Broeninka (w 2017 roku był jedenasty na jedyńce w Mistrzostwach Świata Seniorów kiedy Polak był ósmy); dwukrotnego Mistrza Świata Juniorów na jedyńce, ale w latach 2007-2008 – Azera A. Aleksandrowa (był też Młodzieżowym Mistrzem Świata na jedyńce w 2012 roku i tego samego roku piąty w Igrzyskach Olimpijskich w Londynie, ale to wszystko starsze już czasy) oraz mało znanego Rumuna. Założeniem na ten wyścig trenera i zawodnika było zwycięstwo w tym przedbiegu. Polak od startu płynął jednak na trzecim miejscu w grupie czterech zawodników mających szansę na zajęcie miejsca 2-3, gdyż dość pewnie na czele stawki płynął Holender. Na ostatniej pięćsetce zdecydowanie tempa nie wytrzymał Azer, a Polak zajął czwarte miejsce, gdyż na finiszu minął go jeszcze sprintem młody Rumun. Był to z pewnością najszybszy przedbieg, a Natan miał piąty rezultat z całej stawki pięciu przedbiegów. Niestety ten „szaleńczy” wyścig kosztował naszego skifistę utratę wiele energii, gdyż w kolejnej fazie eliminacyjnej, w ćwierćfinale trudno mu było nawiązać wyrównaną walkę o awans do półfinałów A/B z przeciwnikami, choć trzeba przyznać, że przeciwników miał świetnych: Niemca – późniejszego Mistrza Europy, Chorwata - V-ce Mistrza Olimpijskiego w Rio de Janeiro i Brytyjczyka –

brązowego medalisty w jedyńce Mistrzostw Świata Seniorów w 2017 roku. Natan ponownie nie wytrzymał finiszu. Ulegając na trzecim kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 1500 metrach trzeciemu Brytyjczykowi T. Barrasowi – 2,95 sek, przegrał z nim na mecie 7 sek. Uzyskał przy tym czternasty rezultat wszystkich czterech ćwierćfinałów.

W wyniku braku awansu do półfinałów A/B Polakowi pozostawała jedynie walka najwyżej o trzynaste miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Europy. Najpierw start w półfinale C/D, w którym przyszło mu rywalizować z ubiegłorocznym brązowym medalistą Mistrzostw Świata Seniorów i srebrnym Mistrzostw Europy – Litwinem M. Griskonisem. Natan prowadził ponad ¾ dystansu, ale na finiszu dał sobie odebrać zwycięstwo ostro finiszującemu Litwinowi. Uzyskał przy tym trzeci rezultat obu półfinałów C/D ponieważ w pierwszym wyścigu najlepszy rezultat miał skifista z Azerbejdżanu.



W finale C nasz skifista popłynął już całkiem inaczej taktycznie. Spokojniej ruszył ze startu i zaczął atakować w okolicy półmetka. Miał najlepsze z całej stawki czasy drugiej i trzeciej pięćsetki. Wypracował sobie na tyle bezpieczną przewagę nad najgroźniejszymi rywalami, że nawet bardzo ostry finisz Azera nie spowodował przez Natana utraty zwycięstwa w tym wyścigu. Należy jednak zauważyć, że nasz zawodnik także w tym biegu nieco osłabł na ostatniej „pięćsetce” dystansu, a przeciwnicy mieli od niego lepsze rezultaty; Azer o 3,1 sek, a Litwin o 2,06 sek.

Wydaje się, że nasz zawodnik poszukuje jeszcze swojej taktyki rozgrywania poszczególnych wyścigów. Niestety w każdym starcie w Lucernie brakowało mu utrzymania wysokiej skuteczności na finiszu. Musi te elementy dopracować, gdyż przy obecnej dyspozycji może mieć ogromne problemy ze zdobyciem kwalifikacji olimpijskich podczas tegorocznych Mistrzostw Świata w Ottensheim.

- Złotym medalistą tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji został Niemiec Oliver Zeidler przed Holendrem Stefem Broeninkiem i Białorusinem Pilipem Pavukou.

Zadanie wynikowe: do 6 miejsca
Osiągnięty rezultat: 13 miejsce

XI. ÓSEMKA MEŹCZYŹN

M8+

	Nazwisko i imię	Wiek	Klub
	Aleksandrowicz Jakub	21 lat	PTW Płock
	Fuchs Robert	28 lat	AZS UMK Energa Toruń
	Juszczak Piotr	31 lat	Zawisza Bydgoszcz
	Modrzyński Bartosz	23 lata	BTW Bydgoszcz
	Pawłowski Adrian	24 lata	PTW Płock
	Posyłajka Łukasz	23 lata	AZS Szczecin
	Radosz Dariusz	33 lata	Lotto Bydgoscia
	Woźniak Adam	27 lat	AZS AWF Warszawa
<i>sternik</i>	Skurzyński Tomasz	17 lat	SMS/AZS UMK Toruń



Trenerzy klubowi:

Jacek Karolak	– PTW Płock
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń
Przemysław Konecki	–Zawisza Bydgoszcz
Marcin Badziągowski	– BTW Bydgoszcz
Piotr Kula	– AZS Szczecin
Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia
Bartłomiej Pawełczak	– Lotto Bydgoscia
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Tomasz Radkowski	– SMS Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

Ubiegłoroczne starty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy – Glasgow – 7 miejsce (ostatnie)
- Mistrzostwa Świata – Płowdiw - nie startowała

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 10-12.05. – *Puchar Świata – Płowdiw (Bułgaria)*
1 miejsce na 2 startujące osady (w składzie Woźniak/Leszczyński/Jankowski/
Fuchs/Aleksandrowicz/Pawłowski/Posyłajka/Modrzyński)

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie zgłoszono siedem męskich ósemek, podobnie jak w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow, a w dodatku były to te same federacje. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywają bezpośredni awans do finału A. Następnie z jednego repasażu cztery pierwsze osady uzupełniają sześciuosadową stawkę walczących o medale.

- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Niemcy przed Holendrami i Rumunami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli także Niemcy przed Australią i Wielką Brytanią.

Wśród osad w stosunku do ubiegłego roku najwięcej zmian dokonały reprezentacje Wielkiej Brytanii, Włoch i Holandii, które wymieniły po czterech zawodników. W ósemce Rosji wiosłuje trzech nowych zawodników, a Niemiec dwóch. W tym samym składzie, bez zmian w stosunku do Glasgow wystartowała ósemka Rumunii. W osadzie polskiej wiosłowało tylko dwóch zawodników z ubiegłorocznego składu (Piotr Juszcak i Robert Fuchs).

Po całkowicie nieudanym ubiegłorocznym sezonie polskiej ósemki, o czym napisano w niniejszym materiale przy ocenie męskiej czwórki bez sternika, postanowiono dać szansę kolejnej grupie zawodników na pokazanie swojego poziomu sportowego na tle najlepszych ósemek. W całym okresie przygotowawczym (od listopada do końca kwietnia) do tej nowej osady próbowano dwunastu krótko- i długo-wiosłowych zawodników. Po Centralnych Kontrolnych Regatach Otwarcia Sezonu w końcu kwietnia w Poznaniu pozostało ich sześciu, a dołączyli do nich dwaj zawodnicy Bartosz Modrzyński i Łukasz Posyłajka trenujących do tego momentu z czwórką bez sternika, a kolejnych dwóch zawodników Dariusz Radosz i Piotr Juszcak po nieudanym starcie w dwójce bez sternika w pierwszym Pucharze Świata w Płowdiw zastąpiło kolejnych dwóch. Ostateczny skład został wyłoniony spośród dwunastu zawodników po przejazdach kontrolnych w Wałczu na pięć dni przed wyjazdem na Mistrzostwa Europy w Lucernie.

W Mistrzostwach Europy ósemka wystartowała dwukrotnie: w przedbiegu i repasażu, zajmując dwa razy ostatnie miejsce.

W przedbiegu, z którego bezpośrednio do finału awansowała tylko jedna osada trafiła na ubiegłorocznych Mistrzów Świata i Europy - Niemców oraz brązowych medalistów Mistrzostw Europy Rumunów i piątych Rosjan. Według założeń taktycznych osada miała do połowy dystansu nawiązać walkę przynajmniej z teoretycznie najsłabszą Rosją, a w drugiej połowie stracić jak najmniej dystansu do pierwszej osady rytmiczną jazdą bez zrywów i specjalnych wzmocnień.

Tylko pierwsze z założeń zostało spełnione, gdyż na półmetku strata do Rosjan wynosiła 0,89sek. Natomiast w drugiej połowie dystansu osada wyraźnie została z tyłu tracąc do pierwszych Niemców aż 14,71 sek, a do wspomnianych Rosjan 10,11 sek. Nasza ósemka zajęła ostatnie – czwarte miejsce, uzyskując przy tym szósty rezultat obu przedbiegów o 0,99 sek. lepszy od ostatnich w drugim przedbiegu Włochów.

Założeniem taktycznym na wyścig w repesażu nasza osada miała nawiązać równorzędną walkę z osadą Włoch, która w drugim przedbiegu przytępnęła ostatnia i uzyskała gorszy czas. Po mocnym starcie Polacy po 500 m zajmowali czwarte miejsce przed Rosjanami i z niewielką stratą do trzecich w tym momencie Włochów (0,43sek. straty). Jednak w środku dystansu mimo wizualnie niezłej jazdy uzyskiwali na kolejnych dwóch odcinkach prędkości o ponad sekundę wolniejsze od osad Rosji i Włoch. Utrzymanie prędkości na dystansie odbyło się dużym kosztem energetycznym, dlatego na finiszu zawodnicy nie mieli już mocy, aby przyspieszyć i nawiązać walkę o czwarte, premiowane awansem do finału miejsce.

Osada zajęła ostatecznie siódme ostatnie miejsce adekwatne do jej aktualnej dyspozycji i poziomu sportowego. Duże zróżnicowanie pod względem doświadczenia, umiejętności technicznych i mocy pomiędzy zawodnikami, jak i małe jeszcze opływanie oraz zgranie osady w tym zestawieniu nie pozwoliło na osiągnięcie lepszego wyniku, przynajmniej na tym etapie przygotowań. Jest mało prawdopodobne, aby w tym sezonie i w tym składzie osada będzie w stanie nawiązać walkę o kwalifikację olimpijską.

- Złotymi medalistami tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zostali Niemcy przed Brytyjczykami i Holendrami.

Zadanie wynikowe: do 6 miejsca

Osiągnięty rezultat: 7 miejsce

